

บทที่ ๓

วิธีดำเนินงาน การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากร

๑.๑ ลักษณะของประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.ศ. ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ โดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชาย ๔ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๔ โรงเรียนในจังหวัดพระนคร ประชากรที่สุ่มมานั้นเพียง ๑ ห้องเรียนเท่านั้นโดยให้อาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเป็นผู้พิจารณาเลือกให้ว่าควรจะเป็นห้องใดที่จะใช้เป็นตัวแทนของประชากรแต่ละโรงเรียนได้ และโรงเรียนที่สุ่มมานั้นเลือกเอาประเภทโรงเรียนไม่ซ้ำกันของแต่ละอำเภอ ประชากรในจังหวัดพระนครได้จาก

ประเภทโรงเรียนชาย

- โรงเรียนวัดมกุฎกษัตริย์
- โรงเรียนโยธินบูรณะ
- โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์
- โรงเรียนไทรมิตรวิทยาลัย

ประเภทโรงเรียนหญิง

- โรงเรียนเบญจมราชาลัย
- โรงเรียนศรีอยุธยา
- โรงเรียนสายปัญญา
- โรงเรียนสายน้ำผึ้ง

ประชากรต่างจังหวัดเลือกเอาเฉพาะจังหวัดซึ่งจัดเป็นจังหวัดซึ่ง เป็นตัวแทนของแต่ละภาคได้เป็นอย่างดี คือจังหวัดเหล่านั้นนอกจากจะเป็นจังหวัดที่ใหญ่ของแต่ละภาคแล้วยังเป็นจังหวัดที่ตั้งภาคการศึกษาอีกด้วย. ประชากรจากต่างจังหวัดได้จาก

จังหวัดเชียงใหม่ (จังหวัดตัวแทนภาคเหนือ)

- โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

โรงเรียนสตรีวิเศษในทวยพ่าย
 จังหวัดสงขลา (จังหวัดควนแทนภาคใต้)
 โรงเรียนมหาวชิราวุธ
 โรงเรียนวรนารีเฉลิม
 จังหวัดอุบลราชธานี (จังหวัดควนแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
 โรงเรียนเบญจมมหาราช
 โรงเรียนนารีนุกูล

เหตุผลในการเลือกประชากร เนื่องจากมีเวลาจำกัดไม่อาจที่จะทำการวิจัยนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ทั่วประเทศได้ จึงจำเป็นต้องสุ่มประชากรจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวแล้ว แต่คิดว่าประชากรเหล่านี้คงจะเป็นตัวแทนที่ดีได้เพราะโรงเรียนในพระนครเองก็เลือกเอาเฉพาะอำเภอที่ใหญ่และมีประชากรหนาแน่นและในแต่ละอำเภอจะมีข้ากั้นบ้างแต่ก็เป็นโรงเรียนคนละประเภท อนึ่งในการสุ่มตัวอย่างของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของอาจารย์ใหญ่เองด้วย จึงคิดว่าคงจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีพอควร

สำหรับกลุ่มตัวอย่างจากต่างจังหวัดก็เช่นกัน สุ่มเอาจากจังหวัดซึ่งคิดว่าเป็นตัวแทนของแต่ละภาคได้เป็นอย่างดี และในแต่ละโรงเรียนก็สุ่มตัวอย่างเฉพาะนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.ศ. ๓ ทั้งหมดจากโรงเรียนชายและโรงเรียนสตรีประจำจังหวัด ซึ่งจัดว่าเป็นโรงเรียนตัวอย่างของจังหวัดอยู่แล้ว ประชากรจากโรงเรียนเหล่านี้ก็คงจะเป็นตัวแทนของแต่ละภาคได้พอควร

๑.๒ จำนวนประชากร

ปริมาณของประชากรในการวิจัยนี้ได้ใช้ข้อมูลที่เป็นนักเรียนในพระนคร ๔ โรงเรียน โรงเรียนชาย ๔ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๔ โรงเรียน จำนวนประชากรแต่ละโรงเรียนมีดังนี้

ประเภทโรงเรียนชาย

โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริย์	๔๒	คน
โรงเรียนโยธินบูรณะ	๓๓	คน
โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์	๔๔	คน

โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย	<u>๘๑</u>	คน
รวม	<u>๑๖๐</u>	คน
ประเภทโรงเรียนหญิง		
โรงเรียนเบญจมราชาลัย	๓๖	คน
โรงเรียนศรีอยุธยา	๓๓	คน
โรงเรียนสายปัญญา	๘๐	คน
โรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง	<u>๒๖</u>	คน
รวม	<u>๑๓๕</u>	คน
ประชากรจากต่างจังหวัด		
ประเภทโรงเรียนชาย		
โรงเรียนยุพราช (เชียงใหม่)	๑๕๘	คน
โรงเรียนมหาวชิราวุธ (สงขลา)	๑๘๖	คน
โรงเรียนเบญจมมหาราช (อุบลฯ)	<u>๕๖</u>	คน
รวม	<u>๔๐๐</u>	คน
ประเภทโรงเรียนหญิง		
สตรีวิทย์โนทัย (เชียงใหม่)	๑๘๐	คน
วรนาวิเฉลิม (สงขลา)	๑๓๒	คน
นารีบุณฑ (อุบลฯ)	<u>๑๒๓</u>	คน
รวม	<u>๔๓๕</u>	คน
รวมจำนวนประชากรทั้งหมด		
นักเรียนชายทั้งพระนครและต่างจังหวัด	๖๐๐	คน
นักเรียนหญิงทั้งพระนครและต่างจังหวัด	<u>๕๓๐</u>	คน
รวมประชากรทั้งหมด	<u>๑๑๓๐</u>	คน

จำนวนแบบสอบถามที่แจกไปนั้นได้แจกตามจำนวนนักเรียนที่มาเรียนในวันแจกแบบสอบถาม ทั้งนี้เพราะการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนั้นได้ให้ทำในเวลาทั้งในพระนครและต่างจังหวัดโดยเฉพาะในต่างจังหวัดผู้วิจัยได้ให้เพื่อนที่อยู่แต่ละจังหวัดควบคุมและอธิบาย

การตอบแบบสอบถามเอง จึงได้รับแบบสอบถามคืนเท่าจำนวนที่แจก คือ ๑๑๓๖ ชุด คือได้รับคืนเต็ม ๑๐๐ %

๒. การดำเนินการตามลำดับขั้น

๒.๑ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaires) ในการสร้างแบบสอบถามนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าจากการวิจัยต่าง ๆ ที่ได้เคยมีผู้วิจัยมาแล้ว และมีความคล้ายคลึงกันกับวิจัยเรื่องนี้ (ทั้งโครงสร้างแล้วในบทที่ ๒) จากการศึกษาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยก็ได้รวบรวมความคิดมาสร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) แบบ Check List และตอบโดยเสรี การที่ให้นักเรียนตอบโดยเสรีนั้นเพื่อทราบถึงอาชีพท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อการเลือกอาชีพและการศึกษาต่อ

เกณฑ์ในการสร้างแบบสอบถามได้ตั้งไว้ดังนี้

๒.๑.๑ คำถามที่สร้างขึ้นนั้น จะต้องใช้ภาษาที่รัดกุมอ่านเข้าใจง่าย เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นประโยชน์แก่การวิจัยที่สุด

๒.๑.๒ เพื่อความเหมาะสมกับเวลา

๒.๑.๓ แบบสอบถามนี้แจกให้นักเรียนตอบในห้องเรียนโดยใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

สภาพและฐานะทางครอบครัว

การศึกษาในปัจจุบัน

การเลือกอาชีพในอนาคต

๒.๒ การแก้ไข การส่งและการเก็บแบบสอบถาม

๒.๒.๑ การแก้ไขแบบสอบถาม เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วให้นำแบบสอบถามไปปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยเพื่อจะนำแบบสอบถามไป Pre-test กับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ. ๓ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ ความชัดเจนของคำถาม ปรับปรุงเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แสดงไว้ในภาคผนวก

๒.๒.๒ การส่งและการเก็บแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ไปแจกและควบคุมการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่วนใน

ต่างจังหวัด ผู้วิจัยได้ขอรับรองเพื่อน ๆ ที่อยู่ตามจังหวัดเหล่านั้นดำเนินการแทน โดยส่งแบบสอบถามไป - กลับทางไปรษณีย์โดยส่งเป็นแบบตีพิมพ์ และได้รับรายงานจากผู้ดำเนินการแทนว่า ได้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามในเวลาและทำพร้อมกันหมดทั้งโรงเรียน แบบสอบถามที่ได้คืนมาซึ่งเท่ากับจำนวนที่แจกไป ซึ่งถือเป็นร้อยละร้อย

๒.๓ วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลให้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ใช้วิธีทางสถิติ คือ

๑. หาเปอร์เซ็นต์เพื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในพระนครกับต่างจังหวัด และจำแนกตามเพศของนักเรียน

๒. หาเปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาชีพของมารดา, อาชีพของบิดากับการเลือกอาชีพของนักเรียนและอาชีพของผู้ปกครอง (ที่มีไร่บิคา) กับการเลือกอาชีพของนักเรียนโดยจำแนกตามเพศ

๒.๔ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็นตาราง (Table)

ตารางที่ ๑ แสดงอายุเฉลี่ยของนักเรียนแยกเป็นพระนครกับต่างจังหวัดและตามเพศของนักเรียน

อายุ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
มากกว่า ๑๘ ปี	๕	๓.๑๒	๑	๑.๗๕	๒๑	๕.๗๗	๑	๐.๒๓	๒๖	๕.๓๓	๒	๐.๓๕
๑๘ - ๑๗ ปี	๗๕	๕๖.๘๘	๕๕	๓๒.๕๒	๒๑๗	๕๙.๓๒	๑๕๑	๓๒.๕๑	๒๕๒	๕๘.๖๗	๑๘๕	๓๒.๕๖
๑๖ - ๑๕ ปี	๗๕	๕๖.๘๘	๘๖	๖๓.๗๐	๑๘๕	๕๑.๘๒	๒๗๕	๖๒.๕๕	๒๕๕	๕๖.๑๗	๓๖๐	๖๓.๑๕
๑๔ - ๑๓ ปี	๕	๓.๑๒	๕	๓.๐๖	๗	๑.๕๕	๕	๑.๑๕	๑๒	๒.๖๖	๕	๑.๕๕
ไม่ตอบ	-	-	-	-	๑๑	๒.๕๐	๑๕	๓.๒๒	๑๑	๒.๖๖	๑๕	๒.๖๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ทั้งในพระนครและต่างจังหวัดที่ตอบแบบสอบถามนี้ส่วนมากมีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี - ๑๘ ปี อายุเฉลี่ยของนักเรียนชายในพระนครและต่างจังหวัดประมาณครึ่งหนึ่งอยู่ระหว่าง ๑๗ - ๑๘ ปี ส่วนนักเรียนหญิงเกินครึ่งมีอายุเฉลี่ยระหว่าง ๑๕ - ๑๖ ปี นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัดไม่มีอายุต่ำกว่า ๑๓ ปีเลย ที่มากกว่า ๑๘ ปี ก็มีน้อยมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากเข้าโรงเรียนตามเกณฑ์

ตารางที่ ๒ ที่อยู่อาศัยในระหว่างศึกษาของนักเรียนในพระนครกับต่างจังหวัด แยกตามเพศ

ที่อยู่อาศัย	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
บิดามารดา	๑๐๗	๖๖.๘๘	๘๕	๖๒.๕๖	๒๕๐	๕๕.๕๕	๒๗๕	๖๒.๕๕	๓๕๗	๕๗.๘๓	๓๕๕	๖๓.๖๐
พี่น้องหรือญาติ	๒๖	๑๖.๒๕	๒๕	๑๘.๕๒	๘๕	๑๘.๐๘	๖๘	๑๕.๖๓	๑๑๐	๑๘.๓๓	๕๓	๑๖.๓๓
บิดา	๕	๓.๑๒	๑๑	๘.๑๕	๕	๒.๐๕	๑๑	๒.๕๓	๑๕	๒.๓๓	๒๒	๓.๘๖
มารดา	๑๗	๑๐.๖๒	๑๕	๑๐.๓๗	๓๕	๘.๘๖	๕๖	๑๒.๕๗	๕๖	๙.๓๓	๖๐	๑๐.๕๓
หอพัก	-	-	-	-	๕	๑.๑๘	๑๘	๔.๑๕	๕	๐.๘๓	๑๘	๓.๑๖
อาศัยคนรู้จัก	๑	๐.๖๒	-	-	๑๗	๓.๘๖	๑๕	๓.๒๖	๑๘	๓.๐๐	๑๕	๒.๕๖
อยู่กับเพื่อน	-	-	-	-	๕	๑.๑๑	-	-	๕	๐.๖๗	-	-
วัด	๕	๓.๑๑	-	-	๓๕	๘.๘๖	-	-	๔๐	๖.๖๖	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	๓	๐.๖๕	๕	๑.๑๒	๓	๐.๕๐	๕	๐.๗๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

จากการวางแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัด
เกินกว่าครึ่ง อยู่ร่วมกับบิดามารดาเป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนทั้งชายและหญิงในจังหวัดพระนคร
ที่คอบแบบสอบถามครั้งนี้ไม่มีอยู่หอพักและอยู่กับเพื่อนๆ เลย มีนักเรียนชายจำนวนหนึ่งอยู่วัด
แต่จำนวนน้อยมากซึ่งทั้งนี้สันนิษฐานว่าจะเป็นนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดหรือมาจากที่ใดที่หนึ่ง
นักเรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารคานั้นส่วนมากจะอาศัยอยู่กับพี่น้องหรือญาติ ซึ่งมีทั้งในพระนครและ
ต่างจังหวัด รวมทั้งนักเรียนชายและหญิง นักเรียนชายจำนวนหนึ่งในต่างจังหวัดอาศัยอยู่กับ
วัด มีจำนวนถัดจากที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ซึ่งมักจะถือว่าเป็นที่อยู่อาศัยที่ดี เพราะที่ทั้งที่อยู่
และผู้ปกครองคือพระ

ตารางที่ ๑ สภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียน แยกเป็นพระนครกับต่างจังหวัด และคามเพศ

สภาพสมรส	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
อยู่รวมกัน	๑๒๖	๗๘.๗๕	๕๒	๖๘.๑๕	๓๕๘	๘๑.๕๘	๓๖๐	๘๒.๗๖	๔๘๔	๘๐.๘๓	๔๕๒	๗๕.๓๐
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	๒๐	๑๒.๕	๒๔	๑๗.๗๕	๕๐	๑๑.๓๖	๕๑	๕.๖๓	๗๐	๑๑.๖๗	๖๕	๑๑.๕๐
หย่าหรือแยกกันอยู่	๔	๒.๕	๔	๕.๒๗	๑๔	๓.๑๒	๑๕	๓.๒๖	๒๓	๓.๘๓	๒๓	๔.๐๕
แยกกันอยู่โตไม่ได้หย่า หรือแยกกัน	๑๐	๖.๒๕	๑๐	๑๓.๕๐	๑๒	๒.๗๓	๒๐	๔.๕๕	๒๒	๓.๖๗	๓๐	๕.๑๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๑๐	๑๐๐

สภาพสมรสของบิดามารดาของนักเรียนมีจำนวนเกินกว่าครึ่ง คือประมาณสามในสี่ บิดามารดาอยู่รวมกัน อันนี้หมายถึงนักเรียนทั้งในพระนครและต่างจังหวัด จำนวนบิดามารดาของนักเรียนที่หย่าหรือแยกกันอยู่นั้นมีน้อยมากทั้งในพระนครและต่างจังหวัด แสดงให้เห็นว่าครอบครัวของนักเรียนส่วนมากอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

ตารางที่ ๔ อาชีพของบิดา จำแนกตามประเภทของงาน, จังหวัดและเพศของนักเรียน

อาชีพ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ครู	๒	๑.๒๕	๓	๒.๒๒	๓๒	๑๖.๓๖	๕๐	๑๑.๕๕	๓๔	๑๒.๓๓	๕๓	๕.๓๐
ทหารหรือตำรวจ	๒๓	๑๕.๓๘	๕	๖.๖๗	๓๕	๑๗.๕๕	๓๗	๘.๕๑	๕๘	๕.๖๗	๕๖	๘.๐๗
แพทย์หรือพยาบาล	๑	.๖๒	๕	๒.๕๖	๕	.๕๑	๑๓	๒.๕๕	๕	.๕๓	๑๗	๒.๕๕
วิศวกรหรือสถาปนิก	๑	.๖๒	๒	๑.๕๕	๓	.๖๒	๕	๑.๑๕	๕	.๖๗	๗	๑.๒๓
ข้าราชการอื่น ๆ	๓๒	๒๐	๕๑	๓๐.๓๘	๘๓	๑๘.๘๖	๕๘	๑๒.๕๕	๑๑๕	๑๕.๑๗	๑๓๕	๑๖.๓๕
นักธุรกิจการค้าชาย	๕๑	๒๕.๖๓	๓๕	๒๘.๘๕	๑๓๑	๒๕.๗๕	๑๕๕	๓๕.๕๐	๑๗๒	๒๕.๖๗	๑๕๓	๑๙.๕๖
ศิลปินหรือนักแสดง	๑	.๖๒	-	-	๑	.๕๑	-	-	๒	.๒๓	-	-
เกษตรกร	๗	๔.๕๕	๕	๓.๗๐	๕๖	๑๒.๗๓	๓๑	๗.๑๓	๖๓	๑๐.๕๐	๓๖	๖.๓๒
กรรมกรหรือรับจ้าง	๒๓	๑๕.๓๘	๒๑	๑๕.๕๖	๒๗	๖.๑๕	๒๖	๕.๕๕	๕๐	๘.๓๓	๕๗	๘.๕๕
อื่น ๆ	๒๕	๑๕	๗	๕.๑๕	๑๑	๒.๕๕	๑๕	๓.๒๒	๓๕	๕.๕๓	๒๑	๓.๖๕
ไม่ตอบ	๕	๓.๑๒	๕	๒.๕๖	๑๗	๓.๕๖	๗	๑.๖๐	๒๒	๓.๖๗	๑๑	๑.๕๓
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

บิคาของนักเรียนทั้งชายและหญิงในพระนครเกินครึ่งมีอาชีพรับราชการและเป็น
 นักธุรกิจค้าขาย ซึ่งบิคาที่มีอาชีพทั้ง ๒ อย่างนี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน บิคาของนักเรียนชาย
 ในพระนครมีอาชีพเป็นทหารหรือตำรวจ และเป็นกรรมกรหรือรับจ้างมีจำนวนเท่ากัน อาชีพ
 แพทย์หรือทนายความ, วิศวกรหรือสถาปนิก และศิลปินมีน้อยมาก ส่วนในต่างจังหวัดทั้งนักเรียน
 ชายและหญิง บิคามีอาชีพเป็นนักธุรกิจค้าขายมากที่สุด รองลงมาก็เป็นข้าราชการอื่นๆ, ครู,
 เกษตรกร และทหารหรือตำรวจ บิคาที่มีอาชีพ เป็นศิลปินหรือนักแสดงนั้นเกือบไม่มีเลย
 อาชีพแพทย์, ทนายความ, วิศวกรหรือสถาปนิก ก็มีน้อยมากเช่นเดียวกัน

จากตารางนี้พอจะแสดงให้เห็นได้ว่าบิคาของนักเรียนชาย และหญิงทั้งในพระนคร
 และต่างจังหวัดส่วนใหญ่เป็นข้าราชการและนักธุรกิจการค้าขาย ซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในสถานะจะ
 ส่งบุตร - ธิดา ให้ได้ศึกษาได้มากที่สุดด้วย

ตารางที่ ๕ อาชีพของมารดา จำแนกตามประเภทของงาน, จังหวัดและเพศของนักเรียน

อาชีพ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ครู	๔	๕	๗	๕.๑๔	๓๔	๔.๘๖	๕๐	๕.๑๔	๕๗	๗.๘๓	๕๗	๔.๒๕
ทหารหรือตำรวจ	—	—	—	—	—	—	๑	๑.๒๓	—	—	๑	๑.๑๔
แพทย์หรือพยาบาล	—	—	—	—	—	—	๑	๑.๒๓	—	—	๑	๑.๑๔
วิศวกรหรือสถาปนิก	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ข้าราชการอื่น ๆ	๔	๕	๕	๒.๕๗	๔	๑.๘๒	๑๑	๒.๕๓	๑๖	๒.๖๗	๑๕	๒.๖๓
นักธุรกิจการค้าขาย	๕๐	๒๕	๓๑	๒๒.๕๖	๒๐๓	๕๖.๑๕	๑๕๓	๕๕.๓๗	๒๕๓	๕๐.๕๐	๒๒๕	๓๕.๓๐
ศิลปินหรือนักแสดง	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
เกษตรกร	๕	๓.๑๒	๓	๒.๒๒	๖๗	๑๕.๒๓	๒๓	๕.๒๕	๗๒	๑๒.	๒๖	๕.๕๖
กรรมกรหรือรับจ้าง	๑๑	๖.๘๘	๑๕	๑๑.๑๑	๑๔	๕.๐๕	๑๔	๕.๑๕	๒๕	๕.๘๓	๓๓	๕.๓๕
อื่น ๆ	๔๐	๕๐.	๖๖	๕๘.๘๕	๗๖	๑๗.๒๗	๑๕๕	๒๘.๓๓	๑๕๖	๒๖.	๑๕๑	๓๓.๕๑
ไม่ตอบ	๔	๕	๕	๖.๖๗	๒๕	๖.๕๕	๒๓	๕.๒๕	๓๗	๖.๑๗	๓๒	๕.๖๑
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

มารคาของนักเรียนชายและหญิงในพระนครจำนวนครึ่งหนึ่งตามตารางระบุว่า อาชีพ "อื่น ๆ" ซึ่งจากคำตอบของนักเรียนนั้นได้แก่ การเป็นแม่บ้าน, อยู่บ้านเฉย ๆ หรือ เป็น คหปตานี . . . นอกจากนั้นในราวหนึ่งในสี่ของมารคา นักเรียนมีอาชีพเป็นนักธุรกิจการค้าขาย ส่วนในต่างจังหวัดทั้งนักเรียนชายและหญิงจำนวนมารคาประมาณครึ่งหนึ่งมีอาชีพเป็นนักธุรกิจการค้าขาย และประมาณหนึ่งในสี่ที่เป็นแม่บ้าน หรืออยู่บ้านเฉย ๆ มารคาของนักเรียนไม่ได้ประกอบอาชีพ วิศวกร, สถาปนิก และศิลปินหรือนักแสดงเลยทั้งในพระนคร และต่างจังหวัด

แสดงให้เห็นว่ามารคาของนักเรียนในต่างจังหวัดมักจะประกอบอาชีพซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยหารายได้ให้แก่ครอบครัวซึ่งมีจำนวนถึงเกือบครึ่งของจำนวนทั้งหมด

ตารางที่ ๒ อาชีพของผู้ปกครอง (ที่ไม่ใช่บิดามารดา) จำแนกตามประเภทของงาน, จังหวัด และเพศของนักเรียน

อาชีพ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ครู	๑๓	๒๐.๖๓	๕	๑๕.๒๓	๕๓	๑๕.๒๘	๕๘	๓๒.๐๕	๕๖	๑๕.๕๘	๖๓	๓๐.๕๓
ทหารหรือตำรวจ	๕	๗.๕๕	๓	๑๑.๕๕	๒๕	๑๐.๗๗	๕	๕.๕๘	๒๕	๑๐.๑๕	๑๒	๕.๘๐
แพทย์หรือทันตกรรม	๓	๕.๗๖	๓	๑๑.๕๕	๘	๓.๕๕	๕	๒.๗๗	๑๑	๓.๘๕	๘	๓.๘๗
วิศวกรหรือสถาปนิก	๓	๕.๗๖	—	—	๑	๐.๕๕	๒	๑.๑๐	๕	๑.๕๐	๒	๐.๕๗
ข้าราชการอื่น ๆ	๑๗	๒๖.๕๘	๗	๒๖.๕๘	๕๑	๑๕.๓๘	๕๒	๒๓.๒๐	๕๘	๒๐.๒๘	๕๕	๒๓.๖๗
นักธุรกิจการค้าชาย	๘	๑๒.๗๐	๒	๗.๖๕	๕๒	๑๕.๘๕	๕๐	๒๒.๐๕	๕๐	๑๗.๕๘	๕๒	๒๐.๒๕
ศิลปินหรือนักแสดง	—	—	—	—	—	—	๑	๐.๕๕	—	—	๑	๐.๕๘
เกษตรกร	๑	๑.๕๕	—	—	๕	๑.๗๕	๓	๑.๖๗	๕	๑.๗๕	๓	๑.๕๕
กรรมกรหรือรับจ้าง	๒	๓.๑๘	๓	๑๑.๕๕	๑๑	๕.๕๓	๖	๓.๓๑	๑๓	๕.๕๕	๕	๕.๓๕
อื่น ๆ	๑๑	๑๗.๕๖	๓	๑๑.๕๕	๕๕	๑๖.๕๗	๑๕	๘.๒๕	๖๐	๒๐.๕๘	๑๘	๘.๖๕
รวม	๖๓	๑๐๐	๒๖	๑๐๐	๒๒๓	๑๐๐	๑๘๑	๑๐๐	๒๘๖	๑๐๐	๒๐๗	๑๐๐

นักเรียนในพระนครที่มีผู้ปกครองทั้งชายและหญิง ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ และครู ส่วนในต่างจังหวัดผู้ปกครองนักเรียนชายที่มีอาชีพ "อื่น ๆ" ในที่นี้ส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมด เป็น "พระ" เพราะมักเรียนเหล่านี้อยู่วัดก็มีพระเป็นผู้ปกครอง ผู้ปกครองนอกนั้น ส่วนมากก็เป็นครู, ข้าราชการและนักธุรกิจการค้าชาย แต่สำหรับนักเรียนหญิงในต่างจังหวัด คือ เกือบครึ่งที่มีผู้ปกครองมีอาชีพเป็นครู ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะบิดามารดาของนักเรียนคิดว่า ครูจะเป็นผู้ปกครองที่ดีและได้ช่วยเหลือทางด้านการศึกษาไปด้วยในขณะเดียวกัน

แสดงให้เห็นว่าการเลือกผู้ปกครองของนักเรียนนั้นจะเป็นบุคคลที่อยู่ในอาชีพที่จะดูแลนักเรียนได้ทั้งในค่านิยมส่วนตัวและการเล่าเรียนของนักเรียนเอง

ตารางที่ ๗ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของนักเรียนจำแนกตามจังหวัดและเพศ

ค่าใช้จ่าย	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
มากกว่า ๒๐๐ บาท	๒๐	๑๓.๕๐	๕	๓.๓๐	๑๔	๕.๐๕	๑๒	๒.๓๕	๓๔	๖.๓๓	๑๗	๒.๕๔
๒๐๐ - ๑๗๖ บาท	๒๐	๑๓.๕๐	๑๓	๕.๖๓	๓๖	๑๒.๑๔	๓๖	๑๒.๒๔	๕๖	๑๑.๓๓	๖๕	๑๐.๖๐
๑๗๕ - ๑๕๑ บาท	๔	๕.๐๐	๖	๓.๖๖	๕	๑.๖๗	๑๐	๓.๓๓	๑๓	๒.๕๐	๑๖	๒.๕๐
๑๕๐ - ๑๒๖ บาท	๓๕	๒๑.๘๘	๓๐	๑๒.๒๒	๓๕	๑๒.๑๖	๒๔	๖.๖๖	๖๐	๑๒.๑๖	๕๔	๘.๖๖
๑๒๕ - ๑๐๑ บาท	๑๕	๙.๓๗	๑๓	๕.๑๖	๑๕	๕.๑๖	๒๒	๗.๐๖	๓๐	๖.๐๖	๓๕	๕.๖๖
๑๐๐ - ๗๖ บาท	๓๔	๒๑.๗๕	๓๗	๑๔.๖๖	๕๐	๑๖.๖๗	๕๗	๑๙.๓๓	๑๒๑	๒๔.๓๓	๑๓๖	๒๑.๖๖
๗๕ - ๕๐ บาท	๒๕	๑๕.๖๒	๓๑	๑๒.๕๐	๑๕๒	๕๐.๖๖	๒๑๕	๖๕.๖๖	๓๖๗	๗๓.๖๖	๓๖๖	๕๖.๖๖
ไม่ตอบ	-	-	-	-	๑๕	๕.๐๐	๑๕	๕.๐๐	๑๕	๓.๐๐	๑๕	๒.๒๒
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

๗๗

ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของนักเรียนในพระนครและต่างจังหวัดทั้งชายและหญิงพอจะเปรียบเทียบกันได้ว่านักเรียนในพระนครส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายประจำเดือนสูงกว่านักเรียนในต่างจังหวัด คือนักเรียนในพระนครเกือบครึ่งมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๗๖ - ๑๐๐ บาท และอีกเกือบครึ่งมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๑๒๖ - ๑๕๐ บาท ถัดลงมาคือ ๕๐ - ๗๕ บาท แต่นักเรียนต่างจังหวัดทั้งชายและหญิงครึ่งหนึ่งมีค่าใช้จ่ายเดือนละ ๕๐ - ๗๕ บาท เท่านั้น ที่มีค่าใช้จ่ายสูงถัดมาก็คือเดือนละ ๗๖ - ๑๐๐ บาท ที่มากกว่า ๒๐๐ บาท นั้นมีจำนวนน้อยมากทั้งในพระนครและต่างจังหวัดที่เป็นเช่นนี้ก็อาจจะเป็นเพราะสภาวะทางเศรษฐกิจ, ความจำเป็น และสิ่งแวดล้อมซึ่งทำให้ค่าใช้จ่ายของนักเรียนในพระนครและต่างจังหวัดแตกต่างกัน แต่เมื่อคิดเฉลี่ยแล้วนักเรียนเกินครึ่งที่มีค่าใช้จ่ายประจำเดือนตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ บาท

ตารางที่ ๔ ผู้อุปการะในเรื่องการเงินและความเป็นอยู่ของนักเรียนแยกตามเพศและจังหวัด

ผู้อุปการะ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
บิดามารดา	๑๐๐	๖๒.๕๐	๗๖	๕๖.๓๐	๓๓๐	๗๕.๐๐	๓๔๕	๗๕.๐๐	๕๓๐	๗๑.๖๗	๕๒๐	๗๓.๖๔
บิดา	๑๖	๑๐	๒๒	๑๖.๓๐	๑๕	๓.๕๑	๒๕	๕.๗๕	๓๑	๕.๑๗	๔๗	๘.๒๕
มารดา	๑๖	๑๐	๑๗	๑๒.๕๔	๕๖	๑๖.๕๕	๕๕	๑๐.๑๑	๖๒	๑๐.๓๓	๖๑	๑๐.๓๐
ญาติพี่น้อง	๒๕	๑๕.๖๓	๑๔	๑๐.๓๓	๕๓	๑๒.๗๗	๑๕	๕.๓๓	๖๔	๑๑.๓๓	๓๗	๖.๕๕
อื่น ๆ	๓	๑.๘๗	๒	๑.๕๔	๖	๑.๘๓	๓	๐.๖๕	๕	๑.๕๐	๕	๐.๘๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๕๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

ผู้อุปการะนักเรียนในด้านการเงินตลอดจนความเป็นอยู่จะพบว่านักเรียนชายและหญิงในพระนครเกินครึ่งเป็นบิดามารดา ซึ่งตรงกับค่าตอบในตารางที่ ๒ ส่วนในต่างจังหวัดนักเรียนชายและหญิงสามในสี่อยู่ในความอุปการะของบิดามารดา สรุปได้ว่าผู้อุปการะนักเรียนทั้งในด้านการเงินและความเป็นอยู่คือบิดามารดาเป็นส่วนใหญ่ มีบ้างที่ญาติพี่น้องอุปการะ แต่ก็เป็นจำนวนน้อย ที่บุคคลอื่นอุปการะนั้นมีน้อยมาก

ตารางที่ ๔ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการจำแนกตามเพศและจังหวัด

ฐานะทางเศรษฐกิจ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ดีมาก	๖	๓.๗๕	๕	๓.๓๐	๑๑	๒.๕๐	๑๑	๒.๕๓	๑๗	๒.๔๓	๑๖	๒.๔๑
ดี	๒๔	๑๕.๐๐	๑๖	๑๑.๔๕	๔๗	๑๐.๖๔	๔๑	๕.๕๓	๗๑	๑๑.๔๓	๕๗	๑๐.๐๐
ปานกลาง	๑๒๕	๗๘.๑๒	๑๐๕	๗๐.๗๕	๓๖๕	๘๒.๗๒	๓๖๕	๘๓.๖๗	๕๗๕	๘๑.๕๐	๕๗๓	๘๓.๕๔
ไม่ดี	๕	๓.๑๓	๔	๒.๕๖	๑๔	๓.๑๐	๑๖	๓.๖๔	๒๓	๓.๔๕	๒๐	๓.๕๑
ไม่ตอบ	—	—	๑	.๓๕	—	—	๓	.๖๕	—	—	๔	.๗๐
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการสามในสี่ที่อยู่ในฐานะปานกลาง ที่ดีมากนั้นมีน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกับฐานะไม่ดี แสดงให้เห็นว่าผู้ที่ผู้ประกอบการนักเรียนได้ทั้งค่านการ เงินและความเป็นอยู่นั้นจะตั้งอยู่ในฐานะปานกลาง และจำนวนพลเมืองที่มีฐานะปานกลางสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนได้นั้น มีจำนวนมากกว่าผู้ที่มีฐานะดี และดีมาก

ตารางที่ ๑๐ รายได้ประจำเดือนของผู้ประกอบการจำแนกตามเพศและจังหวัด

รายได้	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ตั้งแต่ ๔๓๐๐ บาทขึ้นไป	๑๐	๒.๒๕	๑๕	๑๑.๑๑	๑๕	๓.๕๑	๑๕	๓.๕๕	๒๕	๕.๑๓	๓๐	๕.๒๖
๔๓๐๐ - ๓๓๐๑ บาท	๔	๕.๐๐	๓	๒.๒๒	๔	๑.๐๕	๑๔	๔.๑๔	๑๖	๒.๖๓	๒๑	๓.๖๔
๓๓๐๐ - ๓๑๐๑ บาท	๑๑	๒.๔๓	๓	๕.๑๕	๑๓	๒.๕๕	๒๑	๕.๕๓	๒๔	๕.๐๐	๒๕	๔.๕๑
๓๑๐๐ - ๒๖๕๐ บาท	๑๓	๑๐.๖๓	๔	๕.๕๕	๑๓	๓.๕๓	๒๓	๖.๒๑	๓๔	๕.๖๓	๓๕	๖.๑๔
๒๖๕๐ - ๑๒๐๑ บาท	๓๕	๒๑.๕๓	๓๕	๒๕.๑๕	๔๓	๑๐.๖๕	๓๓	๑๖.๓๕	๘๒	๑๓.๖๖	๑๐๓	๑๕.๓๕
๑๒๐๐ - ๘๐๑ บาท	๓๕	๒๕.๓๕	๓๓	๒๓.๕๑	๑๓๒	๓๐.๐๐	๑๕๓	๓๗.๕๓	๑๓๑	๒๕.๕๐	๑๕๐	๒๑.๕๓
๘๐๐ - ๕๐๐ บาท	๒๓	๑๖.๕๕	๑๕	๑๑.๐๓	๑๕๖	๓๓.๑๕	๕๕	๒๗.๕๓	๑๓๓	๒๕.๕๓	๑๑๓	๑๖.๕๓
ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท	๖	๓.๓๕	๓	๒.๒๒	๕๖	๑๐.๕๕	๒๕	๖.๕๕	๕๒	๕.๖๖	๓๑	๕.๕๕
ไม่ตอบ	๓	๕.๓๓	๕	๖.๖๓	๑๖	๓.๖๕	๑๒	๒.๓๕	๒๓	๓.๕๕	๒๑	๓.๖๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๒๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

1777070

จากตารางแสดงให้เห็นว่ารายได้ประจำเดือนของผู้ปกครองนักเรียนนั้นมีแตกต่างกันบ้างระหว่างนักเรียนในพระนครกับต่างจังหวัด นักเรียนชายและหญิงในพระนครส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เดือนละระหว่าง ๔๐๐ - ๑๒๐๐ บาท และที่ใกล้เคียงกันก็คือมีรายได้ระหว่าง ๑๒๐๐ - ๒๒๕๐ บาท ค่อนข้างน้อย ส่วนฐานะที่ต่ำสุดและต่ำกว่า ๕๐๐ บาทนั้นมีน้อยมาก สำหรับนักเรียนต่างจังหวัดก็เช่นเดียวกันคือผู้ปกครองมีรายได้เดือนละ ๔๐๐ - ๑๒๐๐ บาท แต่ที่ใกล้เคียงกันนั้นจะต่างจากนักเรียนในพระนครมากคือจะมีรายได้เพียงเดือนละ ๕๐๐ - ๘๐๐ บาท สำหรับนักเรียนหญิง แต่ถ้านักเรียนชายผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ ๕๐๐ - ๘๐๐ บาทเท่านั้น ที่ใกล้เคียงก็คือ ๔๐๐ - ๑๒๐๐ บาท และเปอร์เซ็นต์ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๔๐๐๐ บาทขึ้นไปก็มีน้อยมากทั้งนักเรียนหญิงและชาย

สรุปได้ว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ประมาณเดือนละ ๔๐๐ - ๑๒๐๐ บาท ซึ่งถ้าจะจัดระดับฐานะก็พอจะอยู่ในฐานะปานกลางเท่านั้น ตรงกับตารางที่ ๕

ตารางที่ ๑๑ ทิศนคติของนักเรียนในเรื่องการเลือกอาชีพในอนาคต

ความคิดเห็น	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
เคยช้ค้แย้งกัน	๓๐	๑๘.๗๕	๓๔	๒๕.๑๕	๑๐๑	๒๒.๘๕	๖๔	๑๘.๗๑	๑๓๑	๒๑.๘๓	๘๘	๑๗.๑๘
ไม่เคยช้ค้แย้งกัน	๑๓๐	๘๑.๒๕	๑๐๐	๗๔.๐๗	๓๓๕	๗๖.๑๓	๓๖๕	๘๓.๕๐	๔๖๕	๗๗.๕๐	๔๖๕	๘๘.๕๘
ไม่ตอบ	-		๑	๐.๗๗	๕	๐.๘๒	๖	๑.๓๘	๕	๐.๖๗	๗	๑.๒๓
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

จากตารางแสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของบิดามารดาและของนักเรียนส่วนใหญ่ทั้งในพระนครและต่างจังหวัดไม่เคยช้ค้แย้งกันซึ่งแสดงว่าการเลือกอาชีพนั้นคงจะเป็นไปตามความต้องการของทั้ง ๒ ฝ่ายเป็นส่วนมาก พวกที่ช้ค้แย้งกันนั้นจะพบว่านักเรียนชาย ในต่างจังหวัดจะช้ค้แย้งกันน้อยกว่านักเรียนหญิงแต่ในพระนครนักเรียนหญิงจะช้ค้แย้งกับบิดามารดาน้อยกว่านักเรียนชายซึ่งอาจจะเป็นเพราะความคิดเห็นในการเลือกอาชีพไม่ตรงกันก็เป็นได้

ตารางที่ ๑๒ ความสนใจของบิกามารคาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนแยกตามจังหวัดและเพศ

ความสนใจ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
เคยสนใจ	๑๘๐	๘๓.๕๐	๑๒๘	๘๕.๕๕	๘๒๐	๘๕.๘๕	๘๐๑	๘๒.๑๘	๕๖๐	๘๓.๓๓	๕๓๐	๘๒.๘๘
ไม่เคยสนใจ	๒๐	๑๒.๕๐	๕	๓.๓๐	๑๒	๓.๒๘	๒๗	๒.๒๑	๓๖	๖.๐๐	๓๒	๕.๖๑
ไม่ตอบ	—	—	๑	๐.๓๕	๘	๐.๘๑	๗	๑.๖๑	๘	๐.๓๓	๘	๑.๕๑
รวม	๑๒๐	๑๐๐	๑๕๕	๑๐๐	๘๘๐	๑๐๐	๘๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

ผลที่ปรากฏทำให้เราได้ทราบว่าบิกามารคาเกือบทั้งหมดมีความสนใจต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนทั้งในพระนครและต่างจังหวัดแต่เป็นที่น่าสังเกตว่า บิกามารคาของนักเรียนหญิงในต่างจังหวัดมีความสนใจมากกว่าฝ่ายนักเรียนชาย แต่ในพระนครกลับตรงกันข้ามคือบิกามารคาของนักเรียนชายจะมีความสนใจมากกว่าฝ่ายนักเรียนหญิง แต่อย่างไรก็ตามผลก็ทำให้เราทราบว่าบิกามารคามีความสนใจต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนดีมาก

ตารางที่ ๑๑ ความคิดเห็นของผู้ปกครองในเรื่องการศึกษาต่อของนักเรียนจำแนกตามจังหวัดและเพศ

ความคิดเห็น	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ไม่เต็มใจให้ศึกษาต่อ	๓	๑.๘๘	๘	๒.๕๖	๘	๑.๘๒	๘	๑.๘๒	๑๑	๑.๘๓	๘	๑.๕๐
อยากให้ศึกษาต่อค่านมัธยม	๕๕	๓๐.๖๒	๓๘	๒๕.๑๕	๑๓๒	๓๐.๐๐	๑๓๘	๓๐.๘๐	๑๘๑	๓๐.๑๖	๑๖๘	๒๕.๕๘
ศึกษาตอนปลาย												
อยากให้ศึกษาต่อค่านอาชีพ	๒๘	๑๓.๕๐	๒๓	๑๐.๐๐	๕๑	๑๒.๖๘	๕๖	๑๒.๐๓	๑๑๕	๑๙.๘๓	๑๒๓	๑๙.๕๘
เต็มใจให้ศึกษาทั้ง ๒ ค่าน	๒๐	๑๒.๕๐	๑๘	๑๓.๓๓	๕๕	๑๓.๕๑	๖๕	๑๕.๕๒	๗๕	๑๓.๑๓	๘๓	๑๕.๕๖
จะศึกษาต่ออะไรก็ได้	๖๐	๓๓.๕๐	๕๕	๓๖.๓๐	๑๕๕	๓๖.๕๕	๑๓๕	๓๑.๐๓	๒๐๕	๓๕.๑๖	๑๘๕	๓๒.๒๘
ไม่ตอบ	-		๓	๒.๒๒	๕	๑.๑๕	๑	๐.๒๖	๕	๐.๘๕	๕	๐.๗๐
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

ในด้านการศึกษาคู่ของนักเรียน ผลจากการวิจัยจะแสดงให้เห็นว่าผู้อุปการะได้ให้ความเป็นประชาธิปไตยแก่นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัดพอสมควร จะเห็นได้จากการที่ผู้อุปการะให้สิทธิแก่นักเรียนประมาณ ๒ - ๓ คัดสินใจในการเลือกศึกษาคู่เองว่าจะศึกษาคู่อะไรก็ได้ และอีกประมาณใกล้เคียงกันก็ให้เลือกศึกษาคู่ก่อนั้น ผู้อุปการะต้องการให้นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัดศึกษาคู่ที่ค้ำมีมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ ส่วนที่ไม่เต็มใจให้ศึกษาคู่ก่อนั้นมีน้อยมาก คือประมาณหนึ่งเปอร์เซ็นต์เท่านั้น ส่วนการที่จะให้ศึกษาคู่ที่ค้ำอาชีพนั้นมีจำนวนใกล้เคียงกับการเต็มใจให้ศึกษาคู่ได้ทั้ง ๒ ค้ำ คือหมายความว่า จะศึกษาคู่ที่ค้ำมัธยมศึกษาตอนปลายก็ได้ที่ค้ำอาชีพก็ได้

ผลที่ออกมาเช่นนี้ทำให้เราได้ทราบถึงความต้องการของผู้อุปการะในเรื่องการศึกษาคู่ซึ่งปรากฏว่าโน้มเอียงมาทางค้ำมัธยมศึกษา ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าผู้อุปการะมีความนิยมทางค้ำมัธยมศึกษาตอนปลายสามัญมากกว่าค้ำอาชีพ

ตารางที่ ๑๘ บุคคลที่นักเรียนคิดว่ามีส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพ จำแนกตามจังหวัดและเพศ

บุคคลที่ช่วยในการตัดสินใจ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
นักเรียนกับบิดามารดา	๗๑	๔๔.๓๘	๖๕	๔๘.๑๕	๒๒๗	๕๑.๕๘	๒๔๓	๖๗.๓๕	๒๔๘	๕๕.๖๖	๓๕๘	๖๒.๘๐
บิดามารดา	๑๓	๘.๑๒	๑๘	๑๓.๓๓	๕๗	๑๒.๕๕	๕๕	๑๖.๓๖	๗๐	๑๖.๖๖	๖๓	๑๑.๐๕
นักเรียนกับเพื่อน ๆ	๔	๒.๕๐	๑	๐.๗๕	—	—	๒	๐.๕๖	๔	๐.๖๖	๓	๐.๕๓
นักเรียนกับพี่น้อง	๑๒	๗.๕๐	๖	๔.๕๕	๒๖	๕.๘๑	๑๕	๓.๕๕	๓๘	๖.๓๓	๒๑	๓.๖๘
นักเรียนกับครู	๘	๕.๐๐	๕	๓.๖๖	๒๑	๔.๗๗	๕	๑.๔๓	๒๕	๕.๕๐	๑๘	๓.๑๖
ตัวนักเรียนเอง	๓๔	๒๑.๒๕	๑๓	๙.๖๓	๕๕	๑๒.๕๐	๒๑	๕.๘๓	๘๕	๑๘.๖๖	๓๕	๕.๕๖
ผู้ปกครอง	๑๐	๖.๒๕	๕	๓.๖๖	๑๘	๔.๐๙	๑๕	๓.๖๖	๒๕	๕.๖๖	๒๓	๔.๐๕
ผู้อุปการะ	๒	๑.๒๕	๓	๒.๒๕	๒๑	๔.๗๗	๒๕	๕.๗๕	๒๓	๕.๕๐	๓๒	๕.๖๖
อื่น ๆ	๔	๒.๕๐	๒	๑.๕๐	๕	๑.๑๑	๖	๑.๖๖	๑๑	๒.๕๐	๘	๑.๓๓
ไม่ตอบ	๒	๑.๒๕	๕	๓.๖๖	๖	๑.๓๓	๕	๑.๔๓	๘	๑.๖๖	๑๐	๑.๖๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

สำหรับบุคคลที่นักเรียนคิดว่ามีส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น นักเรียนภายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและหญิงประมาณครึ่งหนึ่งเห็นว่า ตัวนักเรียนกับมิกามาราคาควรจะมีความคิดเห็นร่วมกันในการตัดสินใจเลือกอาชีพ สำหรับในต่างจังหวัดนักเรียนชายและหญิงเกินกว่าครึ่งที่มีความเห็นเช่นเดียวกับนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงพอจะสรุปได้ว่า นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครศรีอยุธยาและต่างจังหวัดมีความคิดเห็นพ้องกันว่า บุคคลที่ควรจะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนั้นคือมิกามาราคาของนักเรียนเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครศรีอยุธยาและต่างจังหวัดมีความเห็นพ้องกันอีกอย่างว่าเพื่อน ๆ ไม่ควรจะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจร่วมกับนักเรียน เพราะจากคำถามข้อนี้ นักเรียนตอบมาน้อยที่สุดคือไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นเครื่องแสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ชัดเจนถูกต้องที่ไม่ทำอะไรเพราะเป็นไปตามเพื่อน

ตารางที่ ๑๕ ผลการสอบเมื่อปีที่ผ่านมาแล้ว จำแนกตามเพศและจังหวัด

ผลการสอบ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
๑๐๐ - ๘๑ %	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๘๐ - ๘๑ %	๑๖	๑๐.๐๐	๕	๓.๓๓	๑๕	๓.๖๑	๑๘	๔.๓๓	๓๑	๕.๑๘	๒๔	๔.๒๑
๘๐ - ๗๑ %	๗๘	๔๘.๗๕	๒๖	๑๘.๒๗	๕๒	๑๒.๕๑	๘๗	๒๐.๐๐	๑๓๐	๒๒.๓๓	๑๑๗	๑๙.๘๓
๗๐ - ๖๑ %	๓๘	๒๓.๑๘	๑๕	๙.๓๖	๑๖๓	๓๙.๕๐	๑๖๘	๓๙.๐๙	๑๘๓	๓๐.๓๓	๑๘๓	๓๐.๑๐
๖๐ - ๕๐ %	๒๘	๑๕.๐๐	๖๖	๔๘.๘๘	๑๗๐	๓๘.๖๓	๑๗๗	๔๐.๖๘	๑๘๘	๓๑.๓๓	๒๖๓	๔๖.๖๓
ต่ำกว่า ๕๐ %	๓	๑.๘๗	๑	๐.๗๕	๒๐	๔.๕๕	๑	๐.๒๒	๒๓	๓.๘๓	๒	๐.๓๕
ไม่ตอบ	-	-	๒	๑.๕๘	-	-	๓	๐.๗๐	-	-	๕	๐.๘๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

ผลการเรียนของนักเรียนเมื่อปีที่ผ่านมาแล้วจะพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ทั้งพระนคร และต่างจังหวัดรวมทั้งชายและหญิง คือประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดได้คะแนนเกินระหว่าง ๕๐ - ๖๐ % แสดงว่าการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในชั้นที่ยังไม่ค่อยจะดีนัก ส่วนผู้ที่สอบได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางคือ ๖๐ - ๗๐ % นั้น มีจำนวนมาก เป็นที่ ๒ คือประมาณหนึ่งในสามของนักเรียนทั้งหมด ส่วนผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า ๕๐ % และระหว่าง ๔๐ - ๕๐ % นั้นมีจำนวนน้อยมาก ผู้ที่ได้คะแนนเกินกว่า ๕๐ % ไม่มีเลย แสดงให้เห็นว่าจากจำนวนประชากรที่สุ่มตัวอย่างมา นักเรียนผ่านการสอบมาเป็นส่วนใหญ่คือเกือบ ๑๐๐ % ที่สอบได้แต่เกณฑ์ของคะแนนที่สอบได้ยังไม่อยู่ในชั้นที่ดีนัก เพราะคะแนนจะอยู่เพียง ๕๐ - ๖๐ % เท่านั้น

ตารางที่ ๑๖ แสดงหมวดวิชาที่นักเรียนไค้คะแนนที่ดีที่สุด จำแนกเป็นจังหวัดและเพศ

หมวดวิชา	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
วิทยาศาสตร์	๒๐	๑๒.๕๐	๑๖	๑๑.๘๕	๕๗	๑๒.๕๕	๕๕	๑๐.๑๑	๗๗	๑๒.๘๓	๖๐	๑๐.๕๓
คณิตศาสตร์	๓๖	๒๒.๕๐	๒๒	๑๖.๓๐	๕๕	๑๐.๒๓	๓๒	๗.๓๖	๘๑	๑๓.๕๐	๕๕	๙.๕๗
สังคมศึกษา	๓๐	๑๘.๗๕	๒๘	๒๑.๕๘	๑๐๓	๒๓.๕๐	๗๕	๑๘.๑๖	๑๓๓	๒๒.๑๗	๑๐๘	๑๘.๕๕
ภาษาอังกฤษ	๓๖	๒๒.๕๐	๑๓	๙.๑๓	๖๐	๑๓.๖๔	๕๕	๑๐.๑๑	๕๖	๑๖.๐๐	๕๗	๑๐.๐๐
ภาษาไทย	๑๒	๗.๕๐	๓๕	๒๕.๙๒	๑๒๕	๒๘.๖๐	๑๕๐	๓๓.๖๗	๑๓๗	๒๒.๘๓	๒๒๕	๓๙.๕๗
ศิลปศึกษา	๒๖	๑๖.๒๕	๑๖	๑๑.๘๕	๓๘	๘.๖๔	๓๐	๖.๘๕	๖๕	๑๐.๖๗	๕๖	๙.๐๗
ไม่ตอบ	-	-	๕	๓.๘๗	๑๒	๒.๗๕	๑๖	๓.๗๐	๑๒	๒.๐๐	๒๐	๓.๕๓
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

สำหรับหมวดวิชาที่นักเรียนได้คะแนนดีที่สุดนั้น นักเรียนชายในพระนครได้คะแนน
 ดีที่สุดในหมวดวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ วิชาที่นักเรียนได้คะแนนน้อยที่สุดคือภาษาไทย
 ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนหญิงในพระนครเพราะวิชาที่ได้คะแนนที่ดีที่สุดคือ ภาษาไทยซึ่งมีจำนวน
 ถึงหนึ่งในสี่ วิชาที่นักเรียนหญิงได้คะแนนก็ไม่ตรงกับวิชาที่ชอบมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ (ตาม
 ตารางที่ ๑๘) ส่วนสังคมศึกษาเป็นวิชาที่นักเรียนได้คะแนนดีมากที่สุดเป็นรอง

นักเรียนในต่างจังหวัด นักเรียนชายได้คะแนนดีที่สุดและมากที่สุด คือ ภาษาไทย
 รองลงมาคือสังคมศึกษา วิชาที่มีคนได้น้อยที่สุดคือ ศิลปศึกษา ส่วนนักเรียนหญิง ก็เช่นเดียวกัน
 คือ หมวดวิชาภาษาไทยเป็นหมวดที่ได้คะแนนดีมากที่สุด รองลงมาคือสังคมศึกษา ส่วนที่ได้
 คะแนนไม่ดีคือ ศิลปศึกษา และคณิตศาสตร์

สรุปได้ว่า หมวดวิชาที่นักเรียนชอบได้คะแนนดีที่สุดสำหรับนักเรียนชายในพระนคร
 กับต่างจังหวัดนั้นแตกต่างกันแต่นักเรียนหญิงเหมือนกันทั้งในพระนครและต่างจังหวัด

ตารางที่ ๑๗ การประเมินระดับสติปัญญาของตัวนักเรียนเอง จำนวนตามเพศและจังหวัด

ระดับสติปัญญา	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ดีมาก	๑	๐.๒๓	๑	๐.๒๓	๓	๐.๖๔	—	—	๔	๐.๒๓	๑	๐.๑๗
ดี	๑๔	๔.๗๕	๑๐	๓.๑๖	๔๔	๑๑.๑๖	๒๗	๒.๒๑	๖๓	๑๐.๕๐	๓๗	๒.๘๔
ดีปานกลาง	๑๒๖	๓๕.๗๕	๑๑๖	๔๕.๘๓	๓๐๗	๖๘.๗๗	๓๒๔	๒๕.๖๐	๖๓๓	๑๐๖.๑๗	๖๔๘	๗๗.๔๘
อ่อน	๑๗	๑๐.๖๓	๕	๓.๗๐	๒๔	๑๕.๖๔	๒๔	๑๙.๗๑	๔๖	๑๖.๓๓	๒๔	๑๒.๑๑
อ่อนมาก	๒	๑.๒๕	—	—	๔	๑.๔๓	๔	๑.๔๕	๑๐	๑.๖๗	๔	๑.๖๐
ใช้ไม่ได้เลย	—	—	—	—	๒	๐.๕๕	๒	๐.๕๖	๔	๐.๓๓	๒	๐.๓๕
ไม่ตอบ	—	—	๓	๒.๒๓	๒	๐.๕๕	๖	๑.๓๔	๒	๐.๓๓	๘	๑.๕๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

การประเมินระดับสติปัญญาโดยตัวนักเรียนเอง นักเรียนชายและหญิงทั้งใน
พระนครและต่างจังหวัดประมาณสามในสี่คิดว่าระดับสติปัญญาของตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
ที่คิดว่าสติปัญญาของตนดีมาก อ่อนมากและใช้ไม่ได้เลยนั้นมีน้อยมาก นักเรียนชายและหญิงใน
พระนครไม่คิดว่าระดับสติปัญญาของตนอยู่ในระดับที่ใช้ไม่ได้เลย ส่วนพวกที่คิดว่าตนสติปัญญาดี
และอ่อนนั้นก็มีน้อย

ในการคิดประเมินระดับสติปัญญาของตัวนักเรียนเองนั้นถ้าจะนำไปพิจารณาควบคู่กับ
คะแนนที่นักเรียนสอบได้เมื่อปีที่ผ่านมาแล้วซึ่งมีนักเรียนประมาณครึ่งหนึ่งที่สอบได้ระหว่าง ๕๐ -
๖๐ % (จากตารางที่ ๑๕) นั้น ก็หมายความว่านักเรียนยอมรับว่าระดับสติปัญญาของนักเรียน
ที่สอบได้คะแนนเท่านี้จัดอยู่ในระดับ "ปานกลาง"

ตารางที่ ๑๔ หมวดวิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด จำแนกตามเพศและจังหวัด

หมวดวิชา	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
วิทยาศาสตร์	๔๓	๒๔.๓๘	๒๒	๑๖.๓๐	๘๔	๑๕.๐๘	๕๑	๑๑.๗๒	๑๓๑	๒๑.๘๘	๗๓	๑๒.๘๑
คณิตศาสตร์	๔๘	๓๐.๖๒	๒๑	๑๕.๕๕	๖๖	๑๕.๐๐	๘๓	๑๕.๐๘	๑๑๕	๑๘.๑๖	๑๐๕	๑๘.๒๕
สังคมศึกษา	๒๘	๑๕.๐๐	๒๕	๑๗.๗๘	๕๒	๑๐.๘๑	๕๑	๑๑.๗๒	๑๑๖	๑๘.๓๓	๗๕	๑๓.๑๖
ภาษาอังกฤษ	๒๖	๑๖.๒๕	๒๕	๑๘.๕๒	๕๘	๑๓.๕๑	๑๐๕	๒๓.๕๐	๘๕	๑๓.๑๗	๑๒๘	๒๒.๖๓
ภาษาไทย	๕	๓.๑๓	๒๑	๑๕.๕๕	๘๑	๑๘.๕๑	๑๒๖	๒๘.๕๖	๘๖	๑๔.๓๓	๑๕๗	๒๕.๗๘
ศิลปศึกษา	๓	๑.๕๖	๑๓	๙.๖๓	๓๐	๖.๘๑	๑๗	๓.๕๒	๓๗	๖.๑๗	๓๐	๕.๒๖
ไม่ตอบ	๒	๑.๒๕	๕	๓.๖๗	๒๘	๖.๓๗	๓	๐.๗๐	๓๐	๕.๐๐	๑๒	๒.๑๒
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

หมวดวิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุดซึ่งพอจะสรุปผลได้จากตารางข้างนี้คือ

นักเรียนชายในพระนครชอบวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์
วิชาที่ชอบน้อยที่สุดคือภาษาไทย

นักเรียนหญิงในพระนครชอบหมวดภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือสังคมศึกษา
ที่ชอบน้อยที่สุดคือ ศิลปศึกษา

นักเรียนชายต่างจังหวัดชอบหมวดวิชา สังคมศึกษามากที่สุด รองลงมาคือ วิทยา-
ศาสตร์ ที่ชอบน้อยที่สุดคือ ศิลปศึกษา

นักเรียนหญิงต่างจังหวัดชอบหมวดวิชาภาษาไทยมากที่สุด รองลงมาคือ ภาษา-
อังกฤษ ที่ชอบน้อยที่สุดคือ ศิลปศึกษา

จากตารางรวมแสดงว่าวิชาที่นักเรียนชายชอบมากที่สุดคือ วิทยาศาสตร์ รองลง
มาคือ คณิตศาสตร์และสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนหญิงคือวิชาภาษาไทย รองลงมาคือภาษา
อังกฤษ วิชาที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดทั้งหญิงและชายท้องถิ่นคือศิลปศึกษา

ผลจากตารางนี้ถ้าจะนำไปเปรียบเทียบกับตารางที่ ๑๖ จะพบความจริงว่า
วิชาที่นักเรียนชอบที่สุดนั้นไม่ใช่ เป็นวิชาที่นักเรียนท่าคะแนนโคกคี่ที่สุดสำหรับนักเรียนชาย แต่
สำหรับนักเรียนหญิงนั้นคะแนนและความชอบใจวิชานั้นมีความสัมพันธ์กันคือ วิชาที่นักเรียน
ชอบมากที่สุดคือภาษาไทยนั้น เป็นหมวดวิชาที่นักเรียนท่าคะแนนโคกคี่ที่สุดเช่นกัน

ตารางที่ ๑๔ ความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องการศึกษาคอเมื่อจบ ม.ศ. ๓ จำแนกตามเพศ และจังหวัด

ความคิดเห็น	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ต้องการศึกษาคอ	๑๕๑	๔๔.๓๓	๑๒๘	๔๔.๘๑	๕๑๖	๔๔.๕๔	๔๓๕	๔๓.๕๗	๕๖๗	๔๖.๕๐	๕๕๒	๔๖.๘๕
ไม่ต้องการศึกษาคอ	๕	๕.๖๓	๕	๓.๓๐	๒๕	๕.๕๖	๕	๒.๐๓	๓๓	๕.๕๐	๑๕	๒.๕๖
ไม่ตอบ	—	—	๒	๑.๕๕	—	—	๒	.๕๖	—	—	๕	.๗๐
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๔๑	๑๐๐	๔๔๒	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๒	๑๐๐

นักเรียนเกือบทั้งหมดต้องการศึกษาคอซึ่งหมายถึงรวมถึงนักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัด ผลจากตาราง
 ขอนี้จะนำไปเปรียบเทียบกับตารางที่ ๑๓ ในเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองในเรื่องการศึกษาคอของนักเรียนนั้น จะพบว่าสอดคล้อง
 กันเป็นอย่างดี เพราะผลจากตารางที่ ๑๓ นั้น ผู้ปกครองเกือบทั้งหมดก็ต้องการให้นักเรียนศึกษาคอเช่นกัน

ตารางที่ ๒๐ เหตุผลของนักเรียนในการที่ต้องการศึกษาต่อจำแนกตามจังหวัดและเพศ

เหตุผล	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ผู้ปกครองให้ศึกษาต่อ	๕	๓.๑๓	๘	๓.๓๐	๑๔	๓.๑๘	๑	๐.๒๓	๑๙	๓.๑๓	๖	๑.๐๕
บิดามารดาให้ศึกษาต่อ	๑๐	๖.๒๕	๒	๑.๕๘	๓๐	๖.๖๒	๑๖	๓.๖๘	๕๐	๖.๖๓	๑๘	๓.๑๖
ยังไม่อยากทำงาน	—	—	๒	๑.๕๘	๕	๒.๐๕	๒	๐.๕๖	๕	๑.๕๐	๔	๑.๓๐
ต้องการความรู้เพิ่มเติม	๖๕	๔๓.๑๒	๖๑	๔๕.๑๕	๑๕๕	๓๕.๒๓	๒๕๑	๖๖.๘๕	๒๖๕	๓๖.๖๓	๓๕๒	๖๑.๓๕
ไม่ต้องการอุปถัมภ์เฉย ๆ	—	—	—	—	๑	—	๖	๑.๓๘	๑	๑.๑๓	๖	๑.๐๕
เรียนต่อตามเพื่อน	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ต้องการเรียนจนจบมหาวิทยาลัย	๓๔	๒๑.๒๕	๓๘	๒๘.๑๕	๗๑	๑๖.๑๕	๖๔	๑๖.๓๑	๑๐๕	๑๓.๕๐	๑๐๒	๑๓.๘๕
ต้องการเรียนเพื่อชื่อเสียง	๓	๑.๙๓	๒	๑.๕๘	๑๒	๒.๖๓	๘	๑.๘๕	๑๕	๑.๙๓	๑๐	๑.๓๕
ต้องการมีความรู้ด้านวิชาชีพ	๒๓	๑๕.๓๓	๑๘	๑๓.๓๕	๗๒	๑๖.๑๖	๓๖	๘.๒๘	๑๐๘	๑๕.๘๓	๕๔	๘.๖๓
อื่น ๆ	๓	๑.๙๓	๒	๑.๕๘	๑๓	๒.๘๕	๑๑	๒.๕๓	๒๐	๓.๓๓	๑๓	๒.๒๘
ไม่ตอบ	๕	๕.๑๕	๕	๓.๓๐	๑๕	๓.๓๒	—	—	๒๐	๕.๐๐	๕	๑.๐๐
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๕๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

เหตุผลของนักเรียนในการที่ต้องการศึกษาค้นคว้าก่อนนักเรียนชายประมาณครึ่งหนึ่งก็ได้ให้เหตุผลว่าต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม นักเรียนหญิงเกินครึ่งที่ให้เหตุผลเช่นเดียวกับนักเรียนชาย ทั้งนี้หมายถึงนักเรียนทั้งในพระนครและต่างจังหวัด สำหรับเหตุผลของนักเรียนชายรองลงมาและมีจำนวนใกล้เคียงกันทั้งสองเหตุผลก็คือ "ต้องการเรียนจนจบมหาวิทยาลัย" และ "ต้องการมีความรู้ด้านวิชาชีพ" ส่วนเหตุผลอื่น ๆ นอกจากนี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ที่น้อยที่สุดไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ก็คือ ไม่ต้องการอยู่บ้านเฉย ๆ และที่ไม่มีคำตอบเลยคือ "เรียนเพื่อความเพื่อน"

สำหรับนักเรียนหญิงเหตุผลรองลงมานอกจากจะต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมก็คือ "ต้องการมีความรู้ด้านวิชาชีพ" นอกนั้นคำตอบใกล้เคียงกัน และที่น้อยที่สุดคือ ยังไม่อยากทำงานซึ่งไม่ถึงหนึ่งเปอร์เซ็นต์ ที่ไม่ได้รับคำตอบเลยก็คือ "เรียนเพื่อความเพื่อน" ซึ่งเหตุผลข้อนี้ไม่ตอบทั้งนักเรียนชายและหญิง

ตารางที่ ๒๑ เหตุผลของนักเรียนในกรณีที่ไม่ต้องมาศึกษาต่อเมื่อจบ ม.ศ. ๑ จำนวนเป็นจังหวัด และเพศ

เหตุผล	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ไม่มีทุนพอ	๑๗	๓๗.๗๘	๑	๑๓.๓๓	๒	๑๑.๗๖	๔	๒๐	๑๔	๓๐.๖๔	๕	๒๑.๗๔
สติปัญญาไม่เพียงพอ	๑๐	๒๒.๒๒	—	—	๔	๒๒.๒๒	๑๐	๕๐	๑๔	๓๐.๖๔	๑๐	๔๓.๕๓
สุขภาพไม่เพียงพอ	๒	๔.๔๔	๑	๑๓.๓๓	—	—	๑	๕	๒	๔.๓๖	๒	๘.๖๘
ต้องการทำงาน	๕	๑๑.๑๑	๑	๑๓.๓๓	๖	๓๓.๓๓	๔	๒๐	๑๑	๒๓.๓๓	๕	๒๑.๗๔
ต้องการอยู่บ้านเฉย ๆ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
บิดามารดาไม่ให้มาศึกษาต่อ	๑	๒.๒๒	—	—	—	—	—	—	๑	๒.๒๒	—	—
ต้องการแต่งงาน	๑	๒.๒๒	—	—	—	—	—	—	๑	๒.๒๒	—	—
เบื่อการเรียน	๔	๘.๘๘	—	—	—	—	๑	๕	๔	๘.๘๘	๑	๔.๓๖
อุปการะไม่ให้มาศึกษาต่อ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
อื่น ๆ	๕	๑๑.๑๑	—	—	—	—	—	—	๕	๑๑.๑๑	—	—
รวม	๕๕	๑๐๐	๓	๑๐๐	๑๗	๑๐๐	๒๐	๑๐๐	๖๒	๑๐๐	๒๓	๑๐๐

สำหรับนักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อเมื่อจบ ม.ศ. ๓ นั้นจำนวนนักเรียนชายมีมากกว่านักเรียนหญิง และเป็นนักเรียนชายในพระนครมากกว่านักเรียนชายในต่างจังหวัด แต่จำนวนนักเรียนหญิงที่ไม่ต้องการศึกษาคอนั้น เป็นนักเรียนในต่างจังหวัดมากกว่าในพระนคร เหตุผลที่นักเรียนเหล่านี้ไม่ต้องการศึกษาคอนั้นส่วนใหญ่ของนักเรียนภายในพระนครให้เหตุผลว่า "ไม่มีทุนพอ" และมีเพียง ๑ คนเท่านั้นที่ให้เหตุผลว่าต้องการแต่งงาน สำหรับนักเรียนชาย และหญิงในต่างจังหวัดให้เหตุผลตรงกันว่า "สคิปัญญาไม่กิน" นอกจากนี้นักเรียนชายยังให้เหตุผลเพิ่มเติมอีกว่า "ต้องการทำงาน ฉะนั้นเหตุผลสำคัญที่นักเรียนไม่ต้องการศึกษาต่อเมื่อจบ ม.ศ. ๓ ก็คือ ขาดทุนทรัพย์ และสคิปัญญาไม่กิน"

ตารางที่ ๒๒ อาชีพที่คิดจะประกอบในกรณีที่ยัง ม.ศ. ๓ แล้วไม่ได้ศึกษาคือ จำแนกตามเพศ และจังหวัด

อาชีพ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
รับราชการ	๑๓	๔๑.๘๖	๑	๒๕	๑๑	๖๘.๗๐	๓	๖๓.๓๓	๒๔	๔๘.๒๓	๔	๕๓.๓๓
เป็นลูกจ้างหรือรับจ้าง	๕	๒๑.๕๕	๒	๕๐	—	—	—	—	๕	๑๕.๕๒	๒	๑๓.๓๓
ประกอบอาชีพส่วนตัว	๑๑	๒๖.๘๒	—	—	๕	๒๕.๐๐	๕	๓๖.๖๖	๑๖	๓๓.๕๘	๕	๒๖.๖๖
เป็นแม่บ้านหรือพ่อบ้าน	๑	๓.๕๕	—	—	๑	๕.๕๕	—	—	๒	๓.๕๕	—	—
อื่น ๆ	๓	๙.๓๓	๑	๒๕	—	—	—	—	๓	๕.๙๘	๑	๑๓.๓๓
รวม	๔๑	๑๐๐	๔	๑๐๐	๑๓	๑๐๐	๑๑	๑๐๐	๕๘	๑๐๐	๑๕	๑๐๐

นักเรียนที่ไม่ต้องการศึกษาต่อเมื่อจบ ม.ศ. ๓ นั้นมีจำนวนหนึ่งต้องการจะประกอบอาชีพ จากตารางที่ ๒๒ นี้ แสดงให้เห็นถึงอาชีพที่นักเรียนต้องการ จะพบว่านักเรียนชายในพระนครต้องการรับราชการเกือบครึ่ง รองลงมา ก็เป็นการประกอบอาชีพส่วนตัว ที่จะ เป็นพ่อบ้านหรือแม่บ้านนั้นก็ไม่น้อยมาก สำหรับนักเรียนหญิงต้องการประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง หรือรับจ้างเป็นส่วนใหญ่

นักเรียนชายในต่างจังหวัดจำนวนมากเกินครึ่งที่ต้องการรับราชการ รองลงมา ก็เป็นการประกอบอาชีพส่วนตัว ส่วนนักเรียนหญิงเกินครึ่งที่ต้องการรับราชการ ที่เหลือคือประกอบอาชีพส่วนตัว

ฉะนั้นพอจะสรุปได้ว่าอาชีพที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนผู้ไม่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุดจากทั้งนักเรียนหญิงและชายก็คือ อาชีพ "รับราชการ" ซึ่งเป็นความนิยมจากนักเรียนทั้งในพระนครและต่างจังหวัด

ตารางที่ ๒๓ ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ และจังหวัด

ประเภทโรงเรียน	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
เกษตรกรรม	๓	๑๐.๘๘	๒	๑๐.๘๘	๘๘	๑๐.๘๘	๑๕	๑๐.๘๘	๕๑	๘.๕๐	๑๗	๒๐.๘๘
พาณิชยกรรมหรือบริหารการพิมพ์	๒๒	๑๓.๗๕	๕๖	๓๕.๐๗	๑๕	๑๐.๘๘	๓๕	๒๕.๕๗	๓๗	๖.๑๗	๘๕	๑๐.๘๘
การช่างอุตสาหกรรม	๒๐	๑๒.๕๐	๑	—	๓๑	๓.๐๕	๕	๕.๕๒	๕๑	๘.๕๐	๕	๕.๗๐
ช่างสำรวจ	๕	๒.๕๐	—	—	๕	๑.๘๗	—	—	๑๒	๒.๐๐	—	—
เพาะช่าง ช่างศิลป์ ถ่ายรูป	๕	๒.๕๐	—	—	๕	๑.๘๗	—	—	๑๒	๒.๐๐	—	—
วิศวกรรมรถไฟ	๓	๑๐.๘๘	—	—	๓	๒.๒๘	๒	๑.๕๒	๖	๑.๐๐	๒	๒.๓๕
บุคลากร	๕	๓.๑๓	—	—	๑๕	๑.๘๗	๑	๑.๕๒	๒๓	๓.๘๓	๑	๑.๑๘
ฝึกหัดครู	๑	๑.๖๗	๒๐	๑๒.๘๑	๒๕	๑๖.๗๗	๑๓๕	๑๑.๘๕	๖๖	๑๑.๐๐	๑๕๕	๒๓.๘๘
พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาล	—	—	๑๐	๖.๕๑	๑	๑.๕๒	๕๕	๑๒.๖๕	๑	๑.๖๗	๖๕	๑๑.๖๐
เจ้า, นายสิบทหารหรือพลตำรวจ	๖	๓.๗๕	—	—	๓๐	๒.๒๘	—	—	๓๖	๖.๐๐	—	—
เตรียมทหาร	๒๒	๑๓.๗๕	—	—	๒๗	๒.๑๕	—	—	๕๕	๘.๑๗	—	—
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๒	๑๓.๗๕	๕๖	๓๕.๐๗	๑๕๖	๑๓.๑๘	๑๖๓	๑๓.๖๗	๒๑๒	๓๕.๓๓	๒๐๕	๒๖.๖๗
โรงเรียนอาชีวาระยะสั้น	—	—	๓	๒.๒๒	๑๒	๒.๗๗	๖	๑.๕๒	๑๒	๒.๐๐	๕	๑.๕๘
อื่น ๆ	๕	๒.๕๐	๒	๑.๒๘	๑๑	๒.๕๐	๗	๑.๖๗	๑๕	๒.๕๐	๕	๑.๕๘

ตารางที่ ๒๑ ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ จำแนกตามเพศ และจังหวัด (ต่อ)

ประเภทโรงเรียน	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ไม่ตอบ	—	—	๖	๔.๔๖	๑๓	๓.๘๖	๔	๔.๒	๕	๑.๘๓	๑๐	๑.๓๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

ประเภทโรงเรียนที่นักเรียนต้องการศึกษาคือมากที่สุด ตามผลที่ปรากฏในตาราง
ที่ ๒๓ นี้ จะขอสรุปเพียง ๓ ประเภทแรกที่ยากที่สุด และรองลงไปโดยแบ่งตามเพศและ
จังหวัดซึ่งได้ดังนี้ คือ :

พระนคร

นักเรียนชายในพระนครเลือกเรียนในโรงเรียนประเภท

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ หรือ ม.ศ. ๔ - ๕ เท่า ๆ กัน

เลือกเรียนพาณิชยการหรือบริหารพินิจ และเตรียมทหาร

การช่างอุตสาหกรรม เช่น ช่างกล หรือก่อสร้าง เป็นอันดับที่ ๒

นักเรียนหญิงในพระนคร เลือกเรียนในโรงเรียนประเภท

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือ ม.ศ. ๔ - ๕ เท่ากับเลือก-

เรียนพาณิชยการหรือบริหารพินิจ

โรงเรียนฝึกหัดครู เป็นอันดับ ๒

พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาลเป็นอันดับ ๓

ต่างจังหวัด

นักเรียนชายในต่างจังหวัดเลือกเข้าเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือ ม.ศ. ๔ - ๕ เป็นอันดับ ๑

โรงเรียนฝึกหัดครู เป็นอันดับ ๒ และ

โรงเรียนเกษตรกรรม เป็นอันดับ ๓

นักเรียนหญิงต่างจังหวัด เลือกเข้าเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือ ม.ศ. ๔ - ๕ เป็นอันดับ ๑

โรงเรียนฝึกหัดครู เป็นอันดับ ๒

พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาล เป็นอันดับ ๓

ฉะนั้นพอจะสรุปผลส่วนรวมของประเภทโรงเรียนที่นักเรียนหญิงและชายต้องการ
ศึกษาคือทั้งในพระนครและต่างจังหวัดต้องการก็คือประเภทโรงเรียนต่อไปนี้ตามลำดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญหรือ ม.ศ. ๔ - ๕

ฝึกหัดครู

โรงเรียนเกษตรกรรมและการช่างอุตสาหกรรม (สำหรับนักเรียนชาย)

พัฒนศึกษาหรือบัณฑิตยสถาน (สำหรับนักเรียนหญิง)

พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาล (สำหรับนักเรียนหญิง)

โรงเรียนที่ได้รับความนิยมน้อยที่สุดสำหรับโรงเรียนประเภทของนักเรียนชาย คือ วิศวกรรมรถไฟ สำหรับนักเรียนหญิงก็คือ โรงเรียนประเภทการช่างอุตสาหกรรม

ตารางที่ ๒๔ อาชีพที่มุ่งหวังจะประกอบในอนาคตของนักเรียน จำแนกตามเพศ และจังหวัด

อาชีพ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ครู	๒	๑.๒๕	๓๑	๒๒.๕๖	๓๐	๑๕.๕๑	๑๕๗	๓๖.๐๕	๗๒	๑๒.๑๐	๑๔๘	๓๒.๕๘
ทหารหรือตำรวจ	๒๕	๑๔.๑๓	๑	.๓๕	๔๑	๑๘.๕๐	๑	.๒๓	๑๑๐	๑๘.๓๓	๒	.๓๕
แพทย์หรือทันตกรรม	๑๕	๘.๓๓	๒๕	๑๗.๓๘	๓๓	๑๕.๕๐	๕๑	๑๑.๕๒	๕๘	๙.๐๐	๑๑๕	๒๐.๑๓
วิศวกรหรือสถาปนิก	๕๗	๓๔.๓๘	๑	.๓๕	๕๕	๒๖.๒๓	๖	๑.๓๘	๑๐๑	๑๖.๘๓	๗	๑.๒๓
ข้าราชการอื่น ๆ	๒๕	๑๕.๖๓	๒๒	๑๖.๓๐	๕๐	๒๐.๕๕	๔๕	๑๕.๕๕	๑๑๕	๑๙.๑๖	๑๐๗	๑๘.๗๓
ศิลปินหรือนักแสดง	๑	.๖๒	—	—	๓	.๖๘	๒	.๕๖	๕	.๖๗	๒	.๓๕
นักธุรกิจการค้าชาย	๒๕	๑๕.๖๓	๓๕	๒๕.๑๘	๓๕	๑๖.๓๓	๒๕	๖.๖๗	๕๕	๙.๘๓	๖๓	๑๑.๐๕
เกษตรกร	๕	๒.๕๐	๓	๒.๒๖	๓๘	๑๖.๖๕	๑๗	๓.๕๑	๕๒	๙.๐๐	๒๐	๓.๕๑
กรรมกรหรือรับจ้าง	๒	๑.๒๕	—	—	๑	.๒๓	๖	๑.๓๘	๓	.๕๐	๖	๑.๐๕
อื่น ๆ	๘	๕.๐๐	๕	๓.๖๗	๒๑	๙.๖๗	๓๘	๘.๖๕	๒๕	๔.๒๓	๕๗	๑๒.๕๕
ไม่ตอบ	๒	๑.๒๕	๑๐	๗.๕๑	๑๕	๖.๕๑	๓	.๖๕	๑๗	๒.๘๓	๑๓	๒.๘๘
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

อาชีพที่นักเรียนมุ่งหวังจะประกอบในอนาคต จากตารางที่ ๒๔ พอจะแยก
รายละเอียดจากมากที่สุดลงไปหาน้อยที่สุด ได้ดังนี้คือ

นักเรียนชายในพระนครมีความมุ่งหวังตามลำดับคือ

วิศวกรหรือสถาปนิกมากกว่า • ใน ๔

ทหารหรือตำรวจ ประมาณ • ใน ๕

ข้าราชการอื่น ๆ และนักธุรกิจการค้าชาย

แพทย์หรือทนายความ

เกษตรกร

ครู และกรรมกรหรือรับจ้าง

ศิลปินหรือนักแสดง น้อยที่สุดไม่ถึง • ๕

นักเรียนชายในต่างจังหวัดมีความมุ่งหวังตามลำดับดังนี้

ข้าราชการอื่น ๆ ประมาณ • ใน ๕

ทหารหรือตำรวจ ประมาณ • ใน ๕

ครู

วิศวกรหรือสถาปนิก

เกษตรกร

นักธุรกิจการค้าชาย

แพทย์หรือทนายความ

ศิลปินหรือนักแสดง น้อยที่สุดไม่ถึง • ๕

กรรมกรหรือรับจ้าง

นักเรียนหญิงในจังหวัดพระนครมีความมุ่งหวังตามลำดับดังนี้

นักธุรกิจการค้าชาย • ใน ๔

ครู เกินกว่า • ใน ๕

แพทย์หรือทนายความ เกือบ • ใน ๕

ข้าราชการอื่น ๆ

เกษตรกร

วิศวกรหรือสถาปนิกและทหารหรือตำรวจ
 นักเรียนหญิงต่างจังหวัดมีความมุ่งหวังความลำบากดังนี้
 ครู เกินกว่า • ใน •
 แพทย์หรือทนายความ • ใน ๕
 ข้าราชการอื่น ๆ เกือบ • ใน ๕
 นักธุรกิจการค้าชาย
 เกษตรกร
 วิศวกรหรือสถาปนิกและกรรมกรหรือรับจ้าง
 ศิลปินหรือนักแสดง
 ทหารหรือตำรวจ

สรุปโดยรวมของอาชีพที่นักเรียนมุ่งหวังที่จะเป็นอนาคต สามารถที่จะจักลำบากได้
 โดยแบ่งตามเพศได้ดังนี้

นักเรียนชาย

ข้าราชการอื่น ๆ • ใน ๕
 ทหารหรือตำรวจ เกือบ • ใน ๕
 วิศวกรหรือสถาปนิก ประมาณ • ใน ๖
 ครู เกินกว่า • ใน ๑๐
 นักธุรกิจการค้าชาย
 แพทย์หรือทนายความ
 ศิลปินหรือนักแสดง น้อยที่สุดไม่ถึง • %
 กรรมกรหรือรับจ้าง

นักเรียนหญิง

ครู เกือบ • ใน •
 แพทย์หรือทนายความ • ใน ๕
 ข้าราชการอื่น ๆ เกือบ • ใน ๕
 นักธุรกิจการค้าชาย

เกษตรกร

วิศวกรหรือสถาปนิก

กรรมกรหรือรับจ้าง

ทหารหรือตำรวจและศิลปินหรือนักแสดง

ส่วนอาชีพอื่น ๆ ที่ตอบมานั้นส่วนมากเป็นการประกอบอาชีพส่วนตัวบ้าง ยังไม่คิด
บ้าง หรือคัดลใจไม่ได้บ้าง

ตารางที่ ๒๕ ความมุ่งหวังที่จะได้รับจากการที่เลือกประกอบอาชีพเช่นนั้น จำแนกตามเพศ และจังหวัดของนักเรียน

ความมุ่งหวัง	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
จะได้มีอาชีพที่มีเกียรติ	๑๖	๑๐.๐๐	๘	๕.๘๓	๔๕	๑๐.๒๓	๓๖	๘.๒๘	๖๑	๑๐.๑๓	๔๔	๗.๗๓
จะได้มีรายได้อุดม	๒๘	๑๗.๕๐	๑๐	๗.๖๑	๒๖	๕.๘๑	๘	๒.๖๘	๕๔	๘.๐๐	๑๘	๓.๓๓
ตามใจบิดามารดา, ผู้ปกครอง	๑๒	๗.๕๐	๑๑	๘.๑๕	๓๘	๘.๖๘	๒๑	๕.๘๓	๕๐	๘.๓๓	๓๒	๕.๖๑
ตามคำแนะนำของครู	—	—	—	—	๑	๐.๒๒	๒	๐.๕๖	๑	๐.๑๗	๒	๐.๓๕
ตามคำแนะนำของเพื่อน	—	—	—	—	๑	๐.๒๒	๑	๐.๒๓	๑	๐.๑๗	๑	๐.๑๗
ส่งเสริมความสามารถของตัวเอง	๑๘	๑๑.๒๕	๑๘	๑๓.๓๓	๖๘	๑๕.๕๕	๓๐	๖.๖๗	๘๖	๑๓.๖๗	๔๘	๗.๖๗
สนองความสนใจ	๔๓	๒๖.๘๘	๓๒	๒๓.๗๐	๑๓๒	๓๐.๐๐	๑๕๗	๓๖.๐๘	๑๗๕	๒๘.๑๖	๑๘๘	๓๓.๑๕
ต้องการศึกษาต่อในชั้นอุดม	๑๓	๘.๑๒	๒๑	๑๕.๕๖	๖๒	๑๔.๐๘	๖๑	๑๔.๐๒	๑๓๕	๑๗.๕๐	๘๒	๑๔.๓๘
หางานทำไ้สบาย	๒๐	๑๒.๕๐	๒๕	๑๘.๕๒	๓๓	๗.๕๐	๒๘	๖.๘๘	๕๓	๘.๘๓	๕๓	๙.๓๐
ส่งเสริมอาชีพท้องถิ่น	๘	๕.๐๐	—	—	๘	๑.๘๒	๑๘	๔.๑๗	๑๓	๒.๑๗	๑๘	๓.๓๓
อื่น ๆ	๕	๓.๑๓	๓	๒.๒๒	๑๗	๓.๘๖	๑๕	๓.๖๘	๓๒	๕.๑๗	๑๘	๓.๑๖
ไม่ตอบ	๑	๐.๖๒	๑	๐.๗๖	๑๒	๒.๗๓	๑๖	๓.๖๘	๑๓	๒.๑๗	๒๓	๔.๓๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๔๔๐	๑๐๐	๔๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

นักเรียนเลือกประกอบอาชีพต่าง ๆ ทั่วยังมีความมุ่งหวังแตกต่างกัน ผลจากการ สอดถามปรากฏว่า นักเรียนมีความมุ่งหวัง ดังนี้

นักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัดให้เหตุผลมาพร้อมกันว่า สิ่งที่จะ ได้รับจากการเลือกอาชีพ เช่นนั้นก็เพราะมุ่งหวังที่จะ "สนองความสนใจ" ของนักเรียนเอง ซึ่งมีมานานแล้ว และความมุ่งหวังถัดมาที่เห็นพ้องต้องกันเช่นเดียวกันอีกก็คือ "ส่งเสริม ความสามารถของตัวเอง" และ "ต้องการศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษา" ตามลำดับ ซึ่งจาก ความมุ่งหวัง เช่นนี้ทำให้ทราบได้ว่านักเรียนมีความมุ่งหวังที่ถูกต้องกันเป็นส่วนมาก เพราะ "ความสนใจ" และ "ความสามารถ" นั้นจะเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางที่นำนักเรียนศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษาได้ง่ายขึ้นเช่นเดียวกัน

คำถามที่ได้รับคำตอบจากนักเรียนน้อยที่สุดคือ "ตามคำแนะนำของครู" และ "ตามคำแนะนำของเพื่อน" คำถามทั้งสองนี้ไม่จัดว่าเป็นความมุ่งหวังก็ได้ เพราะถ้า นักเรียนทำตามคำแนะนำของบุคคลเหล่านั้นนักเรียนก็ไม่ได้รับอะไรเป็นการตอบแทน นอก จากจะเป็นการสนองคำแนะนำของครูและเพื่อนเท่านั้น จากเหตุผลเช่นนี้จึงอาจจะ เป็น สาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนตอบน้อย

ตารางที่ ๒๒ สิ่งที่ใช้พิจารณาในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน จำแนกตามเพศ และจังหวัด

ข้อพิจารณา	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ทุนทรัพย์	๒๐	๑๒.๕๐	๑๖	๑๑.๘๕	๓๐	๑๕.๕๑	๔๖	๑๐.๕๓	๕๐	๑๕.๐๐	๖๒	๑๐.๘๘
สุขภาพ	-	-	๕๕	๖.๖๓	๑๓	๒.๕๕	๑๕	๓.๕๕	๑๓	๒.๑๓	๒๘	๔.๒๑
คะแนนจากการสอบ	๓๒	๒๐.๐๐	๓๐	๒๒.๒๒	๔๓	๑๘.๘๖	๑๐๒	๒๓.๕๕	๑๑๕	๑๘.๑๓	๑๓๓	๒๓.๓๓
ความสนใจเฉพาะวิชา	๒๔	๑๕.๐๐	๑๘	๑๓.๓๓	๕๔	๑๒.๒๓	๕๘	๑๓.๓๓	๓๘	๑๓.๐๐	๓๖	๑๓.๓๓
ความถนัดในวิชาที่เรียน	๔๑	๒๕.๖๓	๒๕	๑๘.๕๒	๑๑๘	๒๖.๘๑	๑๒๑	๒๓.๘๑	๑๕๕	๒๖.๕๐	๑๕๖	๒๕.๖๑
ระยะเวลาที่ใช้เรียน	๕	๕.๖๒	๕	๓.๗๐	๘	๑.๘๒	๓	๐.๖๘	๑๓	๒.๘๓	๘	๑.๕๐
ความึกเห็นของบิดามารดา และผู้ปกครอง	๒๔	๑๕.๐๐	๑๕	๑๑.๐๓	๖๒	๑๕.๐๕	๕๒	๕.๖๖	๘๖	๑๕.๓๓	๖๑	๑๐.๓๐
อื่น ๆ	๓	๕.๓๘	๑	๐.๗๕	๒๐	๕.๕๕	๑๘	๔.๑๓	๒๓	๕.๕๐	๑๕	๓.๓๓
ไม่ตอบ	๓	๑.๘๗	๑๒	๘.๘๕	๑๒	๒.๗๒	๒๕	๖.๖๓	๑๕	๒.๕๐	๔๓	๗.๑๕
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนใช้สิ่งใดเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาเลือก และตัดสินใจในการศึกษาต่อของนักเรียนเอง

นักเรียนชายในพระนครและต่างจังหวัดส่วนใหญ่ ใช้ "ความถนัดในวิชาที่เรียน" เป็นข้อพิจารณาตัดสินใจ นอกจากนี้ก็ใช้ "คะแนนจากการสอบ" เป็นข้อพิจารณาเลือก "สุขภาพ" เป็นสิ่งที่นักเรียนคำนึงถึงน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนหญิงในพระนครใช้ "คะแนนจากการสอบ" เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาก็คือ "ความถนัดในวิชาที่เรียน" ส่วน "ระยะเวลาที่ใช้เรียน" นักเรียนคำนึงน้อยที่สุด นักเรียนหญิงในต่างจังหวัดใช้ "ความถนัดในวิชาที่เรียน" เป็นข้อพิจารณามากที่สุด รองลงมาก็คือ "คะแนนจากการสอบ"

สรุปได้ว่านักเรียนชายและหญิง ทั้งในพระนครและต่างจังหวัดใช้ "ความถนัดในวิชาที่เรียน" และ "คะแนนจากการสอบ" เป็นข้อพิจารณาประกอบในการเลือกและตัดสินใจมากที่สุด

ตารางที่ ๒๗ ความช่วยเหลือที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดให้ จำแนกเป็นจังหวัด และเพศ

ประเภทความช่วยเหลือ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
โดยการหางานให้ทำ	๑๕	๕.๓๘	๒๐	๑๕.๘๑	๒๓	๑๕.๓๒	๕๐	๑๑.๕๕	๓๘	๑๓.๐๐	๗๐	๑๒.๒๘
ช่วยให้ได้ศึกษาต่อ	๒๒	๘.๒๕	๘	๖.๐๐	๒๒	๕.๒๐	๒๓๐	๕.๒๘	๒๕	๘.๖๓	๓๑	๕.๕๖
ช่วยในการตัดสินใจ	๓๓	๒๐.๖๒	๒๑	๑๕.๕๖	๕๒	๑๑.๘๒	๒๕	๖.๑๑	๕๕	๑๙.๖๓	๕๖	๑๐.๕๖
ช่วยในด้านการเงิน	๒๗	๑๖.๘๘	๕	๓.๗๐	๕๘	๑๓.๖๘	๓๕	๗.๘๒	๕๕	๑๙.๖๓	๓๕	๖.๒๕
อื่น ๆ	๕	๒.๕๐	๒	๑.๕๕	๑๒	๒.๗๓	๑๘	๔.๑๘	๑๖	๕.๖๓	๒๐	๓.๕๖
ไม่ตอบ	๑๕	๕.๓๘	๖	๔.๖๕	๒๖	๕.๕๖	๓๕	๘.๕๖	๕๑	๑๗.๖๓	๕๕	๑๐.๕๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๗๐	๑๐๐

นักเรียนชายและหญิงประมาณครึ่งหนึ่งต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดโดยการให้ศึกษาต่อ ส่วนความช่วยเหลือทางการเงินนั้นนักเรียนหญิงต้องการน้อยที่สุด แต่นักเรียนชายต้องการเป็นลำดับที่สาม

การที่นักเรียนต้องการช่วยให้ได้ศึกษาต่อมากที่สุดนั้น ความจริงไม่ได้หมายความว่า จะช่วยให้ได้เรียนตามต้องการ หากแต่หมายความว่าหาวิธีช่วยเพื่อว่านักเรียนอาจจะได้ศึกษาต่อโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ช่วยด้านความรู้ การเตรียมตัว การแนะแนวศึกษาต่อ เป็นต้น

ตารางที่ ๒๔ วิธีการที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือจากทางโรงเรียน จำแนกตามเพศและจังหวัด

ความช่วยเหลือ	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
ให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับสถานศึกษา	๓๕	๕๖.๕๕	๔๔	๓๖.๓๐	๒๕๕	๕๓.๕๕	๑๕๓	๓๖.๐๕	๓๓๐	๕๕.๐๐	๒๐๖	๓๖.๑๕
ให้คำแนะนำแก่นักเรียน	๓๐	๔๓.๓๕	๓๓	๕๕.๐๓	๑๕๕	๓๕.๐๐	๒๕๕	๕๕.๓๕	๒๒๕	๓๓.๓๓	๓๒๓	๕๓.๓๖
ไม่ตอบ	๑๕	๕.๓๓	๑๓	๕.๖๓	๓๑	๓.๐๕	๒๕	๕.๕๒	๕๖	๓.๖๓	๓๓	๖.๕๕
รวม	๑๒๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

วิธีการที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือจากทางโรงเรียนนั้น เป็นความต้องการที่ออกมาในรูปของบริการการแนะแนว เพราะนักเรียน หญิง ทั้งในพระนครและต่างจังหวัดต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือ โดยวิธีการให้คำแนะนำแก่นักเรียนซึ่งจะเป็นรายบุคคลหรือส่วนรวมก็ได้ ส่วนนักเรียนชาย ต้องการให้โรงเรียนช่วยโดยการให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อมากที่สุด

ตารางที่ ๒๔ รายละเอียดของประเภทการศึกษาที่นักเรียนต้องการทราบจากทางโรงเรียน จำแนกตามเพศและจังหวัด

การศึกษาประเภท	พระนคร				ต่างจังหวัด				รวม			
	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%	ชาย	%	หญิง	%
มัธยมศึกษาตอนปลาย (สายสามัญ)	๓๕	๕๖.๒๕	๔๔	๓๕.๕๖	๑๖๐	๓๖.๓๖	๑๓๕	๕๐.๕๑	๒๓๕	๓๕.๑๓	๒๒๖	๓๕.๖๕
อาชีวศึกษา	๓๕	๒๑.๔๓	๓๕	๒๕.๕๕	๔๕	๑๕.๓๒	๓๕	๕.๐๕	๑๒๐	๒๐.๐๐	๓๕	๑๒.๕๕
เตรียมทหาร	๑๔	๑๑.๒๕	=	=	๓๖	๘.๑๔	=	=	๕๐	๕.๐๐	=	=
ฝึกหัดครู	๓	๑.๕๕	๒๓	๑๓.๐๕	๓๓	๑๖.๕๕	๑๓๕	๑๐.๕๐	๓๖	๑๒.๖๓	๑๕๓	๒๓.๕๕
พยาบาลหรือผู้ช่วยพยาบาล	=	=	๑๒	๘.๕๕	๑	๐.๒๓	๕๕	๑๒.๖๕	๑	๑.๑๓	๖๓	๑๑.๓๕
จา, นายสิบทหาร และ พลตำรวจ	๑๐	๖.๒๕	=	=	๓๕	๓.๕๕	=	=	๕๕	๓.๕๐	=	=
อื่น ๆ	๕	๓.๑๒	๑	๑.๓๕	๒๓	๖.๑๕	๑๕	๓.๕๕	๓๒	๕.๓๓	๑๖	๒.๕๑
ไม่ตอบ	๑๕	๘.๓๕	๑๒	๘.๕๕	๒๓	๕.๒๓	๑๕	๕.๑๕	๓๓	๖.๑๓	๓๐	๕.๒๖
รวม	๑๖๐	๑๐๐	๑๓๕	๑๐๐	๕๕๐	๑๐๐	๕๓๕	๑๐๐	๖๐๐	๑๐๐	๕๓๐	๑๐๐

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาต่อที่นักเรียนต้องการทราบโดยแบ่งเป็นประเภท นั้นปรากฏว่านักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัดมีความต้องการ เช่นเดียวกันคือ นักเรียนส่วนมากต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับ การศึกษาประเภทมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ หรือ ม.ศ. ๔ - ๕ มากที่สุด แต่อันดับรองลงมาแตกต่างกันระหว่างนักเรียนใน พระนครและต่างจังหวัด คือ นักเรียนหญิงและชายในพระนครต้องการทราบเกี่ยวกับการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษา นักเรียนชายต่างจังหวัดต้องการทราบเกี่ยวกับการศึกษาประเภทอาชีว-ศึกษา แต่นักเรียนหญิงต้องการทราบเกี่ยวกับการศึกษาประเภทฝึกหัดครู ส่วนการศึกษา ประเภทอื่น ๆ นักเรียนก็ต้องการทราบเช่นกันแต่มีจำนวนน้อย

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบอาชีพของบิดากับอาชีพของมารคานักเรียน จำแนกตามเพศ

อาชีพบิดา	ครู		ทหารหรือตำรวจ				แพทย์หรือหนાયความ				วิศวกรหรือสถาปนิก				ข้าราชการอื่น ๆ									
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง					
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%				
อาชีพที่นักเรียนเลือก																								
ครู	๑๓	๒๕.๒๕	๑๕	๓๐.๐๐	๕	๑๐.๐๐	๒	๕.๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๕	๑๑.๑๑	๑๒	๕.๐๐				
ทหารหรือตำรวจ	-	-	-	-	-	-	๑	๒.๕๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
แพทย์หรือหนાયความ	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๒๐.๐๐	๑	๓.๑๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
วิศวกรหรือสถาปนิก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
ข้าราชการอื่น ๆ	๑	๑.๕๓	๑	๒.๐๐	๒	๓.๕๓	๒	๕.๐๐	-	-	๑	๓.๑๒	-	-	-	-	๑๒	๑๑.๑๑	๑๐	๓.๕๓				
นักธุรกิจการค้าขาย	๒๕	๓๕.๓๓	๑๕	๓๐.๐๐	๑๖	๓๒.๕๓	๑๑	๒๖.๒๕	๓	๖๐.๐๐	๕	๑๒.๕๐	๑	๒.๕๐	๓	๕๐.๐๐	๓	๕๐.๐๐	๓๐	๒๓.๓๓	๓๕	๒๕.๖๕		
ศิลปินหรือนักแสดง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
เกษตกร	๑๕	๒๐.๐๐	๕	๑๐.๐๐	๓	๕.๐๐	๑	๒.๕๐	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๓	๒.๕๐	๒	๑.๕๐		
กรรมกรหรือรับจ้าง	๕	๕.๐๐	๒	๕.๐๐	๕	๑๐.๐๐	๕	๑๒.๕๐	-	-	๑	๓.๑๒	-	-	๑	๑๓.๐๐	๕	๑๖.๖๖	๓	๕.๐๐	๓	๕.๐๐		
อื่น ๆ	๕	๑๒.๕๐	๑๓	๒๖.๐๐	๒๒	๓๕.๐๐	๑๕	๓๖.๓๖	๑	๒๐.๐๐	๓	๕๐.๐๐	๓	๓๕.๐๐	๒	๑๖.๖๖	๕	๑๖.๖๖	๕	๑๖.๖๖	๕	๑๖.๖๖		
รวม	๓๐		๕๐		๕๖		๕๑		๕		๑๕		๕		๖		๑๐๕		๑๒๕					

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบอาชีพของบิดาอาชีพของมารดานักเรียน จำแนกตามเพศ (ต่อ)

อาชีพบิดา	นักธุรกิจการค้าชาย		ศิลปินหรือนักแสดง		เกษตรกร		กรรมกรหรือรับจ้าง		อื่น ๆ											
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%										
ครู	๖	๓.๓๕	๗	๓.๗๒	-	-	-	-	๔	๒.๒๕	๓	๑.๐๕	-	-	๕	๑๑.๑๑	-	-	๒	๑๐.๒๕
ทหารหรือตำรวจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แพทย์หรือทันตกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิศวกรหรือสถาปนิก	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑.๕๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ข้าราชการอื่น ๆ	๔	๒.๒๓	๑	๑.๕๓	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑.๕๓	-	-	-	-	-	-
นักธุรกิจการค้าชาย	๑๓๗	๗๖.๕๓	๑๓๗	๗๖.๕๓	๑	๕๐.๐๐	-	-	๔	๒๑.๕๐	๗	๓๑.๒๖	๑๔	๓๒.๗๒	๔	๑๗.๓๘	๑	๑๖.๖๗	๔	๒๔.๕๗
ศิลปินหรือนักแสดง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เกษตรกร	๒	๑.๑๑	-	-	๑	๕๐.๐๐	-	-	๔๗	๒๓.๕๓	๑๔	๕๘.๕๔	๑	๑.๕๓	-	-	-	-	-	-
กรรมกรหรือรับจ้าง	๑	๑.๕๕	๑	๑.๕๓	-	-	-	-	๒	๑๑.๑๓	-	-	๑๑	๒๐.๐๐	๑๐	๒๒.๒๒	๑	๑๖.๖๗	๒	๑๐.๒๕
อื่น ๆ	๒๕	๑๒.๒๐	๔๒	๒๒.๓๕	-	-	-	-	๒	๑๑.๑๓	๕	๑๕.๑๕	๒๕	๕๓.๖๓	๒๒	๔๔.๔๔	๔	๒๒.๒๒	๖	๓๑.๒๕
รวม	๑๗๕		๑๘๘		๒				๖๕		๓๓		๕๕		๕๕		๖		๑๕	

ตารางที่ ๓๐ สร้างขึ้นเพื่อจะศึกษาเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาของนักเรียนชายและหญิงทั้งในพระนครและต่างจังหวัด การสร้างตารางนี้สร้างขึ้นโดยใช้อาชีพของบิดาเป็นหลัก หมายความว่า ถ้าบิดาประกอบอาชีพชนิดนั้น ๆ แล้วมารดาจะประกอบอาชีพเดียวกันหรือไม่ หรือประกอบอาชีพอะไร จำนวนที่ปรากฏในตารางจึงเป็นเฉพาะกรณีทั้งบิดาและมารดาอาชีพและยังมีชีวิตอยู่ด้วยกันทั้งคู่ ผลรวมของประชากรในตาราง ๓๐ จึงหมายถึงจำนวนบิดาของนักเรียนในแต่ละอาชีพ ส่วนจำนวนในแนวดิ่งในช่องเดียวกันนั้นหมายถึงจำนวนมารดาที่ประกอบอาชีพแต่ละอาชีพ

ผลจากการวิจัยที่พอจะยกมากล่าวนั้นได้แก่อาชีพที่บิดาและมารดาประกอบอาชีพเดียวกันมากที่สุดและรองลงไปตามลำดับเฉพาะที่สำคัญคือ

บิดาที่ประกอบอาชีพธุรกิจค้าขายมีจำนวน ๑๗๕ คน มีมารดาที่ประกอบอาชีพเดียวกันจำนวน ๑๓๗ คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๕๓ สำหรับนักเรียนชาย ส่วนนักเรียนหญิงบิดาประกอบอาชีพนักธุรกิจค้าขาย ๑๔๔ คน มารดาประกอบอาชีพเดียวกัน ๑๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๔๗ อาชีพ "นักธุรกิจการค้าขาย" ซึ่งจัดได้ว่าเป็นอาชีพที่บิดามารดานักเรียนมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี

อาชีพที่บิดามารดามีส่วนสัมพันธ์กันรองลงมาก็คือ อาชีพ "เกษตรกร" เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าในจำนวนบิดานักเรียนชาย ๖๔ คน จะมีมารดาซึ่งมีอาชีพเดียวกันถึง ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๔๓ บิดานักเรียนหญิง ๓๓ คน มีมารดาประกอบอาชีพเดียวกัน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๔

อาชีพที่มีความสัมพันธ์กันเป็นอันดับ ๓ ก็คืออาชีพ "ครู" ผลจากการวิจัย บิดานักเรียนชาย ๗๐ คน มีมารดาเป็นครู ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๘ บิดานักเรียนหญิง ๕๐ คน มีมารดาเป็นครู ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐

อาชีพของบิดามารดาบางประเภทไม่มีส่วนสัมพันธ์กับอาชีพของมารดาเลย อันได้แก่อาชีพเกี่ยวกับ "วิศวกร หรือ สถาปนิก" และ "ศิลปินหรือนักแสดง"

ส่วนอาชีพของมารดาที่นักเรียนไม่ได้ระบุไว้ในอาชีพประเภทใด และใช้คำว่า "อื่น ๆ" เช่นนั้น จากคำตอบของนักเรียนนั้นพบว่า เป็นอาชีพที่นอกเหนือจากที่ได้ระบุเอา

ไว้ ซึ่งได้แก่ การเป็น "แม่บ้าน" หรือ "คหปตานี" หรือ "อยู่บ้านเฉย ๆ" เป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ ๓๑ เปรียบเทียบอาชีพของบิดากับอาชีพที่นักเรียนเลือก จำแนกตามเพศ

อาชีพบิดา	ครู		ทหารหรือตำรวจ				แพทย์หรือหนายความ				วิศวกรหรือสถาปนิก				ข้าราชการอื่น ๆ					
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
ครู	๒๖	๒๘.๒๓	๒๕	๘๗.๑๖	๒	๓.๓๘	๑๘	๘๓.๕๐	-	-	๒	๑๘.๒๕	-	-	๓	๕๐.๐๐	๖	๕.๘๑	๓๘	๒๗.๗๘
ทหารหรือตำรวจ	๑๒	๑๓.๖๘	-	-	๓๐	๕๐.๘๔	-	-	๑	๓๓.๓๓	-	-	-	-	-	-	๑๕	๑๓.๕๑	๒	๑.๕๖
แพทย์หรือหนายความ	๔	๕.๘๘	๘	๑๕.๐๘	๓	๕.๐๘	๑๐	๒๘.๓๕	๑	๓๓.๓๓	๕	๓๕.๗๑	-	-	๑	๑๘.๖๖	๑๓	๑๑.๗๑	๒๖	๑๘.๘๘
วิศวกรหรือสถาปนิก	๕	๕.๘๘	๒	๓.๓๓	๕	๘.๖๗	-	-	-	-	๑	๗.๑๔	๔	๑๐	-	-	๑๕	๑๓.๑๒	๑	๐.๗๓
ข้าราชการอื่น ๆ	๑๓	๑๔.๑๑	๑๓	๒๘.๕๖	๕	๘.๖๗	๖	๑๘.๖๓	-	-	๒	๑๘.๒๕	-	-	-	-	๓๖	๓๒.๖๓	๓๗	๒๗.๐๐
นักธุรกิจการค้าชาย	-	-	๒	๓.๓๓	๓	๕.๐๘	๓	๗.๓๑	-	-	๓	๒๕.๐๐	-	-	๑	๑๘.๖๖	๖	๕.๘๑	๑๕	๑๐.๗๓
ศิลปินหรือนักแสดง	๑	๑.๑๑	-	-	๑	๑.๖๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เกษตกร	๔	๕.๘๘	-	-	๖	๑๐.๑๗	-	-	๑	๓๓.๓๓	-	-	-	-	๑	๑๘.๖๖	๑๕	๑๓.๖๑	๓	๒.๑๘
กรรมกรหรือรับจ้าง	-	-	-	-	๒	๓.๓๓	๑	๒.๘๘	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๐.๘๐	๓	๒.๑๘
อื่น ๆ	๓	๓.๓๓	๓	๕.๖๖	๒	๓.๓๓	๓	๗.๓๑	-	-	๑	๗.๑๔	-	-	-	-	๑	๐.๘๐	๑๓	๙.๕๖
รวม	๖๘		๕๓		๕๘		๕๑		๓		๑๕		๔		๖		๑๑๑		๑๓๗	

ตารางที่ ๓๑. เปรียบเทียบอาชีพของบิดากับอาชีพที่นักเรียนเลือก จำแนกตามเพศ (ต่อ)

อาชีพที่บิดา	นักธุรกิจการค้าขาย		ศิลปินหรือนักแสดง		เกษตรกร		กรรมกรหรือรับจ้าง		อื่น ๆ											
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง										
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%										
ครู	๑๖	๘.๘๘	๕๒	๒๗.๐๘	-	-	-	-	๑๓	๒๑.๓๑	๑๕	๘๘.๑๑	๔	๗.๖๘	๑๗	๓๖.๘๕	-	-	๗	๘๖.๖๗
ทหารหรือตำรวจ	๒๖	๑๔.๘๘	-	-	-	-	-	-	๑๑	๑๘.๐๓	-	-	๑๒	๒๓.๐๗	-	-	๑	๑๘.๒๘	-	-
แพทย์หรือหนายความ	๑๗	๙.๘๘	๕๒	๒๗.๐๘	-	-	-	-	๓	๕.๘๒	๗	๒๐.๕๘	๑	๑.๘๒	๕	๑๐.๘๗	-	-	๓	๒๐.๐๐
วิศวกรหรือสถาปนิก	๔๓	๒๓.๘๘	๑	.๕๒	-	-	-	-	๘	๑๓.๑๑	-	-	๑๒	๒๓.๐๗	๒	๔.๓๕	๒	๒๘.๕๗	-	-
ข้าราชการอื่น ๆ	๒๘	๑๕.๒๖	๓๘	๑๗.๗๐	-	-	-	-	๑๕	๒๘.๕๘	๖	๑๗.๖๕	๑๒	๒๓.๐๗	๗	๑๕.๒๒	๒	๒๘.๕๗	๑	๖.๖๗
นักธุรกิจการค้าขาย	๓๘	๑๘.๘๘	๒๘	๑๕.๑๐	-	-	-	-	๑	๑.๖๘	๒	๕.๘๘	๗	๑๓.๖๖	๘	๑๗.๓๘	๒	๒๘.๕๗	๒	๑๓.๓๓
ศิลปินหรือนักแสดง	๑	.๕๕	๑	.๕๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เกษตรกร	๗	๓.๘๘	๕	๒.๖๘	-	-	-	-	๘	๑๔.๗๕	๓	๕.๘๒	-	-	๒	๔.๓๕	-	-	๑	๖.๖๗
กรรมกรหรือรับจ้าง	๑	.๕๕	๒	๑.๐๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	๖	๓.๓๘	๑๒	๖.๒๕	๑	๑.๐๐	-	-	๑	๑.๖๘	๑	๒.๘๘	๔	๗.๖๘	๕	๑๐.๘๗	-	-	๑	๖.๖๗
รวม	๑๘๐		๑๘๒		๑		-	-	๖๑		๓๘		๕๒		๔๖		๗		๑๕	

ตารางที่ ๓๑ เป็นตารางที่สร้างขึ้นโดยใช้หลักเช่นเดียวกับตารางที่ ๓๐ ความมุ่งหมายที่สร้างตารางนี้ขึ้นก็เพื่อจะหาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับอาชีพที่นักเรียนเลือกเพื่อที่จะได้ทราบว่าอาชีพของบิดามีผลในมน้ำวต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนหรือไม่

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า อาชีพที่นักเรียนชายเลือกตามบิดามากที่สุดคือ "ทหารหรือตำรวจ" เพราะผลจากการวิจัยพบว่า บิดานักเรียนชายที่ประกอบอาชีพนี้ทั้งหมดมี ๕๕ คน นักเรียนชายเลือกอาชีพตามบิดา ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๕ ส่วนอาชีพที่มีส่วนสัมพันธ์เป็นอันดับ ๒ คือ "ครู" จากบิดา ๒๕ คน นักเรียนชายเลือกอาชีพตามบิดา ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๓ อันดับ ๓ ได้แก่อาชีพ "รับราชการ" จากบิดา ๑๑๑ คน นักเรียนเลือกอาชีพตามบิดา ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๓

นักเรียนหญิงเลือกอาชีพตามบิดามากที่สุดคือ "ครู" จากบิดา ๕๓ คน นักเรียนเลือกอาชีพตามบิดา ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๑๖ อันดับ ๒ ได้แก่ อาชีพ "แพทย์" ในจำนวนบิดา ๑๔ คน นักเรียนจะเลือกตาม ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ อันดับ ๓ ได้แก่อาชีพ "ข้าราชการ" จากบิดาจำนวน ๑๓๗ คน นักเรียนเลือกตาม ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๐

อาชีพบิดาที่นักเรียนไม่เลือกตามเลยไม่ว่าจะเป็นนักเรียนชายหรือหญิงคือ "ศิลปินหรือนักแสดง" และ "กรรมกรหรือรับจ้าง"

ผลข้างที่ได้กล่าวมาแล้วพอจะสรุปได้ว่าอาชีพของบิดามีผลในมน้ำวต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนอยู่บ้าง แต่ไม่มากนักเกินไปนัก เพราะในบรรดาอาชีพที่กล่าวมาแล้วนั้นนักเรียนที่เลือกตามมีจำนวนเกินครึ่งไม่มากนักหรือบางอย่างก็ไม่ถึงครึ่ง ส่วนอาชีพของบิดาไม่มีผลในมน้ำวต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเลยเช่น อาชีพ ศิลปินหรือนักแสดง และ อาชีพ กรรมกรหรือรับจ้าง จะสังเกตได้ว่าอาชีพที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลในมน้ำวต่อนักเรียนชายและหญิง มักจะเป็นอาชีพที่เด่น เป็นที่นิยมของคนโดยทั่วไป และเป็นอาชีพที่นักเรียนต้องการอยู่แล้ว

ตารางที่ ๓๒ เปรียบเทียบอาชีพของผู้ปกครอง (ที่ไม่ใช่บิดา) กับอาชีพที่นักเรียนเลือก จำแนกตามเพศ

อาชีพที่นักเรียนเลือก	ครู		ทหารหรือตำรวจ				แพทย์หรือหนાયความ				วิศวกรหรือสถาปนิก				ข้าราชการอื่น ๆ					
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง		ชาย		หญิง					
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%				
ครู	๑๒	๒๐.๓๓	๓๖	๕๘.๕๘	๘	๑๘.๘๑	๖	๓๕.๒๘	-	-	๓	๘๒.๘๕	-	-	๑	๓๓.๐๐	๑๐	๑๕.๑๕	๒๓	๓๖.๘๕
ทหารหรือตำรวจ	๕	๘.๘๓	-	-	๑๖	๕๘.๒๕	-	-	๓	๒๐.๐๐	-	-	-	-	-	-	๘	๑๓.๖๘	๑	๑.๖๓
แพทย์หรือหนાયความ	๘	๑๒.๘๘	๑๒	๑๘.๑๘	๒	๓.๖๓	๗	๔๑.๑๘	๑	๖.๖๓	๓	๘๒.๘๕	๑	๒๕.๐๐	๒	๖๓.๐๐	๘	๑๒.๖๓	๑๓	๑๘.๕๓
วิศวกรหรือสถาปนิก	๖	๑๐.๑๓	-	-	๒	๓.๖๓	-	-	๑	๖.๖๓	-	-	๒	๕๐.๐๐	-	-	๑๑	๑๖.๖๓	-	-
ข้าราชการอื่น ๆ	๒๑	๓๕.๕๘	๘	๑๓.๖๘	๒	๓.๖๓	๑	๕.๘๘	๕	๓๓.๓๓	-	-	-	-	-	-	๑๓	๑๘.๖๘	๑๘	๒๗.๑๘
นักธุรกิจการค้าชาย	๓	๕.๐๘	๒	๓.๐๓	๑	๓.๖๓	๒	๑๑.๓๖	๒	๑๓.๓๓	-	-	๑	๒๕.๐๐	-	-	๕	๗.๕๓	๕	๗.๑๘
ศิลปินหรือนักแสดง	๑	๑.๖๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เกษตรกร	๖	๑๐.๑๓	๑	๑.๕๒	-	-	๑	๕.๘๘	๓	๒๐.๐๐	-	-	-	-	-	-	๘	๑๒.๑๒	๘	๕.๓๑
กรรมกรหรือรับจ้าง	๑	๑.๖๘	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๓.๐๓	๒	๒.๘๖
อื่น ๆ	-	-	๖	๙.๐๘	-	-	-	-	-	-	๑	๑๘.๒๘	-	-	-	-	๘	๑๒.๖๓	๓	๔.๖๘
รวม	๕๘		๒๗		๑๗		๑๗		๑๕		๗		๘		๓		๕๘		๗๐	

ตารางที่ ๓๒ เปรียบเทียบอาชีพของผู้ปกครอง (ที่ไม่ใช่บิดา) กับอาชีพที่นักเรียนเลือก จำแนกตามเพศ (ต่อ)

อาชีพที่นักเรียนเลือก	อาชีพผู้ปกครอง		นักธุรกิจการค้าขาย		ศิลปินหรือนักแสดง		เกษตรกร		กรรมกรหรือรับจ้าง		อื่น ๆ									
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง								
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%								
ครู	๕	๑๕.๗๕	๒๑	๓๑.๕๑	-	-	-	-	๑	๑๕.๓๘	๒	๕๐.๐๐	๕	๓๕.๗๑	๒	๑๕.๓๘	๑๐	๒๕.๐๐	๖	๒๕.๐๐
ทหารหรือตำรวจ	๖	๕.๕๕	-	-	-	-	-	-	๑	๑๕.๓๘	-	-	-	-	-	-	๕	๒๕.๐๐	-	-
แพทย์หรือพยาบาล	๕	๕.๕๕	๑๓	๑๕.๖๕	-	-	-	-	-	-	๑	๒๕.๐๐	๒	๑๕.๓๘	-	-	๑	๒.๕๐	๗	๓๓.๓๓
วิศวกรหรือสถาปนิก	๑๒	๑๕.๖๗	๑	๑.๕๗	-	-	-	-	-	-	๑	๗.๖๙	๓	๒๓.๐๗	๕	๑๕.๗๑	-	-	-	-
ข้าราชการอื่น ๆ	๑๒	๑๕.๖๗	๑๑	๑๖.๖๗	-	-	-	-	๒	๒๕.๐๐	๑	๒๕.๐๐	๓	๒๓.๐๗	๑	๕.๐๐	๕	๑๕.๖๗	๕	๑๕.๖๗
นักธุรกิจการค้าขาย	๑๑	๑๕.๐๐	๕	๗.๖๙	-	-	๑	๕.๐๐	-	-	-	-	๑	๗.๖๙	๓	๒๓.๐๗	-	-	-	-
ศิลปินหรือนักแสดง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๗.๖๙	๑	๕.๐๐	-	-	-	-	-	-
เกษตรกร	๕	๕.๕๕	๗	๑๐.๖๑	-	-	-	-	๒	๒๕.๐๐	-	-	-	-	-	-	๓	๕.๕๕	๑	๕.๕๕
กรรมกรหรือรับจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑๕.๓๘	-	-	๑	๗.๖๙	๑	๕.๐๐	-	-	๓	๑๕.๓๘
อื่น ๆ	๑	๑.๖๕	๕	๗.๖๙	-	-	๑	๕.๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๕.๕๕	-	-
รวม	๖๑		๖๖		-	-	๒		๗		๕		๑๕		๑๑		๓๕		๒๑	

ตารางสุดท้ายเพื่อศึกษาว่าอาชีพของผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนหรือไม่ และถ้ามีจะเป็นอาชีพประเภทใดมากที่สุด

ผลที่ปรากฏจากตารางพอจะสรุปได้ว่า นักเรียนชายเลือกอาชีพ "ทหารหรือตำรวจ" ตามผู้ปกครองมากที่สุด รองลงมาก็เป็น "ครู" "ข้าราชการอื่น ๆ" และ "วิศวกรและสถาปนิก" ตามลำดับ

สำหรับนักเรียนหญิงเลือกอาชีพ "ครู" ตามผู้ปกครองมากที่สุด รองลงมาก็เป็น "แพทย์หรือพยาบาล" "วิศวกรหรือสถาปนิก"

อิทธิพลของอาชีพผู้ปกครองที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนก็เช่นเดียวกับอาชีพของผู้ปกครองกับการเลือกอาชีพของนักเรียน เพราะผลออกมาคล้ายคลึงกันมาก คือจะมีอิทธิพลเฉพาะอาชีพบางประเภทที่เป็นอาชีพที่ เค้น และอยู่ในความต้องการของนักเรียนเองด้วย